

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ ตามการรับรู้ของ นายสนามมวย ผู้จัดการการแข่งขันมวย ผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวย ผู้ฝึกสอน นักมวย ผู้ตัดสิน และผู้สื่อข่าวกีฬา ในด้านความสามารถของนักกีฬา ความนิยม องค์กรกีฬา บุคลากร รายได้ สถานที่ กฎหมายกีฬา การจัดการแข่งขัน สื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ และสวัสดิการ แก่นักกีฬาอาชีพ ผู้วิจัยได้ใช้การสัมภาษณ์ ศึกษาเอกสารต่าง ๆ และแบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชากร คือ นายสนามมวย จำนวน 10 คน ได้รับ แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 5 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 50 ผู้จัดการการแข่งขันมวย จำนวน 20 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 20 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้จัดการนักมวย จำนวน 20 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 20 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 หัวหน้าค่ายมวย จำนวน 20 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 20 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้ฝึกสอน จำนวน 20 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 20 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นักมวย จำนวน 20 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 20 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้ตัดสิน จำนวน 20 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 20 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้สื่อข่าวกีฬา จำนวน 20 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 20 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 รวมทั้งสิ้น 150 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 145 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.67

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+ เพื่อหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สภาพการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ

ตอนที่ 2 ปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ

2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

2.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัญหาในการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ

2.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สภาพการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ

ด้านความสามารถของนักกีฬา

1. ความสามารถระดับโลก

มีการจัดอันดับความสามารถของนักมวยในสภามวยไทยโลก (World Muay Thai Council) เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2543 ณ ห้องประชุมสโมสรทหารบก พบว่านักมวยไทยอาชีพเป็นแชมป์โลก จำนวน 9 รุ่น ดังนี้

1. รุ่นจูเนียร์ฟลายเวท	น้ำหนักไม่เกิน 108 ปอนด์	ได้แก่	เด่นชัย ลูกบ้านใหญ่
2. รุ่นฟลายเวท	น้ำหนักไม่เกิน 112 ปอนด์	ได้แก่	เมืองสมุทร จ.ลูกสมุทร
3. รุ่นจูเนียร์แบนตั้มเวท	น้ำหนักไม่เกิน 115 ปอนด์	ได้แก่	ขวัญใจ ป.พิทักษ์
4. รุ่นแบนตั้มเวท	น้ำหนักไม่เกิน 118 ปอนด์	ได้แก่	วัชรชัย แก้วสัมฤทธิ์
5. รุ่นจูเนียร์เฟเธอร์เวท	น้ำหนักไม่เกิน 122 ปอนด์	ได้แก่	ศักดิ์ชาย ห้องอาหารบัว
6. รุ่นเฟเธอร์เวท	น้ำหนักไม่เกิน 126 ปอนด์	ได้แก่	ชินราช ช.วัชรินทร์
7. รุ่นจูเนียร์ไลท์เวท	น้ำหนักไม่เกิน 130 ปอนด์	ได้แก่	เพชรน้ำเอก ส.ศิริวัฒน์
8. รุ่นไลท์เวท	น้ำหนักไม่เกิน 135 ปอนด์	ได้แก่	เทพฤทธิ์ พ.ธวัชชัย
9. รุ่นจูเนียร์เวลเตอร์เวท	น้ำหนักไม่เกิน 140 ปอนด์	ได้แก่	ชิงทอง ภ.พิสุทธิ

มีนักมวยไทยอาชีพหญิงถูกจัดอันดับให้เป็นแชมป์โลก จำนวน 2 คน ดังนี้

1. รุ่นฟลายเวท	น้ำหนักไม่เกิน 112 ปอนด์	ได้แก่	เพชรน้ำหนึ่ง ศิษย์ครูนิรันดร์
2. รุ่นเฟเธอร์เวท	น้ำหนักไม่เกิน 126 ปอนด์	ได้แก่	รุ่งอรุณ ส.พองน้ำ

นอกจากนี้องค์กรมวยไทยอาชีพนานาชาติ (International Professional Muay Thai Organization) ได้จัดอันดับนักมวย เมื่อวันที่ 16 เมษายน 2545 พบว่ามีนักมวยไทยอาชีพเป็นแชมป์โลก จำนวน 8 รุ่น ดังนี้

1. รุ่นมินิฟลายเวท	น้ำหนักไม่เกิน 105 ปอนด์	ได้แก่	สดใส ธ.พระประแดง
2. รุ่นจูเนียร์ฟลายเวท	น้ำหนักไม่เกิน 108 ปอนด์	ได้แก่	พรสวรรค์ ป.ประมุข
3. รุ่นฟลายเวท	น้ำหนักไม่เกิน 112 ปอนด์	ได้แก่	เดวิด ลูกมหานาค
4. รุ่นแบนตั้มเวท	น้ำหนักไม่เกิน 118 ปอนด์	ได้แก่	ฟ้าสุชล ศิษย์โอ
5. รุ่นจูเนียร์เฟเธอร์เวท	น้ำหนักไม่เกิน 122 ปอนด์	ได้แก่	แสงหิรัญ ลูกบ้านใหญ่
6. รุ่นเฟเธอร์เวท	น้ำหนักไม่เกิน 126 ปอนด์	ได้แก่	บัวขาว ป.ประมุข
7. รุ่นจูเนียร์ไลท์เวท	น้ำหนักไม่เกิน 130 ปอนด์	ได้แก่	ทองไทย ป.บูรพา
8. รุ่นไลท์เวท	น้ำหนักไม่เกิน 135 ปอนด์	ได้แก่	สามกอบ ช.รัชตสุภัก

2. ความสามารถระดับโอลิมปิก

ไม่พบการจัดอันดับความสามารถของนักมวยไทย เนื่องจากกีฬามวยไทยไม่ได้รับการบรรจุเข้าร่วมการแข่งขันในรายการดังกล่าว

3. ความสามารถระดับเอเชียนเกมส์

ไม่พบการจัดอันดับความสามารถของนักมวย แต่กีฬามวยไทยได้รับการอนุมัติจากที่ประชุมสภาโอลิมปิกแห่งเอเชีย กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย ให้บรรจุเข้าเป็นกีฬาสาธิตเอเชียนเกมส์ครั้งแรก ในระหว่างวันที่ 9 – 20 ธันวาคม 2541 ที่ กรุงเทพมหานคร

4. ความสามารถระดับซีเกมส์

ไม่พบการจัดอันดับความสามารถของนักมวยไทย แต่เป็นความพยายามของมนตรีซีเกมส์ประเทศไทยที่จะผลักดัน กีฬามวยไทยให้ได้รับการบรรจุเข้าร่วมแข่งขันในกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 21 ปี 2544 ที่ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย แต่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกมีประเทศลาวเพียงประเทศเดียวเท่านั้นที่ยกมือสนับสนุน (ไพฑูรย์ สุนทร, 2543)

5. ความสามารถระดับประเทศ

มีนักมวยได้รับการจัดอันดับความสามารถจากสนามมวยราชดำเนิน และสนามมวยลุมพินีซึ่งทั้งสองสนามมวยนี้ เป็นที่ยอมรับ และยกย่องจากคนทั่ว ๆ ไป ว่ามาตรฐานที่สุดในประเทศไทย เพราะมีการตัดสินของกรรมการที่น่าเชื่อถือ ระบบความปลอดภัยที่ดี และมีสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก ครบครัน

สนามมวยราชดำเนิน มีการจัดอันดับความสามารถของนักมวย โดยมีตำแหน่งแชมป์ประจำเดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2542 จำนวน 10 รุ่น ดังนี้

1. รุ่นมินิฟลายเวท	น้ำหนักไม่เกิน	105 ปอนด์	ได้แก่	ร้อยเชิง ศ.เริงศิริ
2. รุ่นจูเนียร์ฟลายเวท	น้ำหนักไม่เกิน	108 ปอนด์	ได้แก่	อนุวัฒน์ แก้วสัมฤทธิ์
3. รุ่นฟลายเวท	น้ำหนักไม่เกิน	112 ปอนด์	ได้แก่	ระนอง ศิษย์เสย
4. รุ่นจูเนียร์แบนตั้มเวท	น้ำหนักไม่เกิน	115 ปอนด์	ได้แก่	เลิศศิลา ชุมแพทวัร์
5. รุ่นแบนตั้มเวท	น้ำหนักไม่เกิน	118 ปอนด์	ได้แก่	ชาญฤทธิ์ ศิษย์โอ
6. รุ่นจูเนียร์เฟเธอร์เวท	น้ำหนักไม่เกิน	122 ปอนด์	ได้แก่	เพชรเอก ส.สุวรรณภักดี
7. รุ่นเฟเธอร์เวท	น้ำหนักไม่เกิน	126 ปอนด์	ได้แก่	เมืองฟ้าเล็ก เกียรติวิเชียร
8. รุ่นจูเนียร์ไลท์เวท	น้ำหนักไม่เกิน	130 ปอนด์	ได้แก่	ศรราม ส.อุดมสร
9. รุ่นไลท์เวท	น้ำหนักไม่เกิน	135 ปอนด์	ได้แก่	เทพฤทธิ์ พ.ธวัชชัย
10.รุ่นจูเนียร์เวลเตอร์เวท	น้ำหนักไม่เกิน	140 ปอนด์	ได้แก่	นพเดช 2 ชูวัฒน์นะ

สนามมวยลุมพินี มีการจัดอันดับความสามารถของนักมวย โดยมีตำแหน่งแชมป์ประจำเดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2542 จำนวน 10 รุ่น ดังนี้

1. รุ่นมินิฟลายเวท	น้ำหนักไม่เกิน 105 ปอนด์	ได้แก่ พรสวรรค์ ป.ประมุข
2. รุ่นจูเนียร์ฟลายเวท	น้ำหนักไม่เกิน 108 ปอนด์	ได้แก่ ขจรไกล ป.บุรพา
3. รุ่นฟลายเวท	น้ำหนักไม่เกิน 112 ปอนด์	ได้แก่ เพชร ป.บุรพา
4. รุ่นจูเนียร์แบนตั้มเวท	น้ำหนักไม่เกิน 115 ปอนด์	ได้แก่ ธงชัย ต.ศิลาชัย
5. รุ่นแบนตั้มเวท	น้ำหนักไม่เกิน 118 ปอนด์	ได้แก่ แสนชัย ส.คิงสตาร์
6. รุ่นจูเนียร์เฟเธอร์เวท	น้ำหนักไม่เกิน 122 ปอนด์	ได้แก่ ชุนพินิจ เกียรติตะวัน
7. รุ่นเฟเธอร์เวท	น้ำหนักไม่เกิน 126 ปอนด์	ได้แก่ มิตรไทย ส.สกุลภักดิ์
8. รุ่นจูเนียร์ไลท์เวท	น้ำหนักไม่เกิน 130 ปอนด์	ได้แก่ ล้ำน้ำมูล ส.สุมาลี
9. รุ่นไลท์เวท	น้ำหนักไม่เกิน 135 ปอนด์	ได้แก่ ชุนศึก เกียรติประมุขรัฐ
10.รุ่นเวลเตอร์เวท	น้ำหนักไม่เกิน 147 ปอนด์	ได้แก่ เดชพิทักษ์ โอ.เอส.เอส.

ด้านความนิยม

1. ความนิยมจากคนดู กีฬามวยไทยมีผู้ชมการแข่งขันในสนามมวย ดังนี้

เขตกรุงเทพมหานคร

1. สนามมวยลุมพินี	จำนวน	1,576 คน
2. สนามมวยราชดำเนิน	จำนวน	1,052 คน
3. สนามมวยโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7	จำนวน	1,000 คน
รวม โดยเฉลี่ยต่อนัด	จำนวน	1,209 คน

เขตปริมณฑล

1. สนามมวยอ้อมน้อย	จังหวัดสมุทรสาคร	จำนวน	1,000 คน
2. สนามมวยนานาชาติ	จังหวัดฉะเชิงเทรา	จำนวน	500 คน
3. สนามมวยนวนคร	จังหวัดปทุมธานี	จำนวน	600 คน
4. สนามมวยสำโรง	จังหวัดสมุทรปราการ	จำนวน	300 คน
5. สนามมวยรังสิต	จังหวัดปทุมธานี	จำนวน	200 คน
6. สนามมวยค่ายอดิศร	จังหวัดสระบุรี	จำนวน	200 คน
7. สนามมวยบางใหญ่	จังหวัดนนทบุรี	จำนวน	150 คน
รวม โดยเฉลี่ยต่อนัด	จำนวน	421 คน	

ความนิยมจากคนดูทางสื่อโทรทัศน์ กีฬามวยไทยมีผู้ชมทั่วประเทศ ดังนี้

1. สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 สี	รายการ ตีดาวรุ่งทีวีสี 7	จำนวน	2,438,000 คน
2. สถานีโทรทัศน์ช่อง 3	รายการ ตีจ้าวมวยไทย	จำนวน	2,104,000 คน
3. สถานีโทรทัศน์ช่อง 5	รายการ ตีคนายขนมต้ม	จำนวน	994,000 คน
4. สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อสมท.	รายการ ตีกัศวินดำ	จำนวน	701,000 คน
5. สถานีโทรทัศน์ช่อง ITV	รายการ มวยไทยมรดกโลก	จำนวน	511,000 คน
6. สถานีโทรทัศน์ช่อง 11	รายการ ตีกำโรง	จำนวน	425,000 คน
รวม โดยเฉลี่ยต่อวัน		จำนวน	1,195,500 คน

2. ความนิยมจากผู้เล่น กีฬามวยไทยมีผู้นิยมฝึกซ้อมเพื่อเป็นนักมวยอาชีพทั่วประเทศ จำนวนประมาณ 150,000 คน

ด้านองค์กรกีฬา

1. กีฬามวยไทยมีหน่วยงาน ที่คอยกำกับดูแล ให้การช่วยเหลือและการสนับสนุนเพื่อรักษาผลประโยชน์แก่มวลสมาชิก ดังนี้

- 1.1 สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย
- 1.2 สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย
- 1.3 สภามวยไทยโลก

2. ค่ายมวยสมาชิก ประกอบด้วย

- 2.1 ค่ายมวยสมาชิก สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย ในปี พ.ศ. 2542 ไม่พบการจดทะเบียน
- 2.2 ค่ายมวยสมาชิก สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย ที่จดทะเบียน มีจำนวน 74 ค่าย โดยจำนวนสมาชิกของแต่ละค่ายมวยโดยเฉลี่ยค่ายละ 10 คน
- 2.3 สมาชิกของสภามวยไทยโลก ที่ขึ้นทะเบียน มี 80 ประเทศทั่วโลก

3. สถาบันฝึกนักมวยไทยอาชีพ

สถาบันฝึกนักมวยไทยอาชีพที่มีการจัดหลักสูตรเรียนการสอน และได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ มีทั้งสิ้น 2 สถาบัน ได้แก่

- 3.1 โรงเรียนมวยไทย (MUAY THAI INSTITUTE) ตั้งอยู่เลขที่ 336/932 หมู่ที่ 1 ตำบลประชาธิปไตย อำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี โทรศัพท์ 992-0096-99 มีคณะผู้บริหารโรงเรียน ประกอบด้วย

- พลเอกเชษฐา ฐานะจาโร	ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษา
- พลโทวรยุทธ มีสมมนต์	ประธานคณะกรรมการบริหาร
- นายอำนาจ เกษบํารุง	ประธานโรงเรียนมวยไทย
- ดร.สวัสดิ์ อุดมโกชน์	ผู้อำนวยการโรงเรียนมวยไทย
- นายยุทธนา วงศ์บ้านดู่	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
- นายจิระศักดิ์ อากาศจักรวาท	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
- นายชจร พรราวศรี	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
- นายณัชร เกษบํารุง	ผู้จัดการฝ่ายต่างประเทศ

มีผู้ผ่านการฝึกอบรมเป็นนักมวยไทยอาชีพ จำนวน 63 คน

ตารางที่ 1 สถิติผู้ผ่านการอบรมจาก โรงเรียนมวยไทยรังสิต จังหวัดปทุมธานี ปี พ.ศ. 2542

รายการ	จำนวน
นักมวยไทย ระดับที่ 1	46 คน
นักมวยไทย ระดับที่ 2	11 คน
นักมวยไทย ระดับที่ 3	6 คน
นักมวยไทย ระดับที่ 4	ไม่มี
ผู้ฝึกสอน ระดับที่ 1	25 คน
ผู้ฝึกสอน ระดับที่ 2	8 คน
ผู้ฝึกสอน ระดับที่ 3	4 คน
ผู้ตัดสิน ระดับที่ 1	ไม่มี
ผู้ตัดสิน ระดับที่ 2	2 คน
ผู้ตัดสิน ระดับที่ 3	3 คน

3.2 โรงเรียนศิลปะมวยไทยนานาชาติ(THE INTERNATIONAL MUAY THAI SCHOOL)

ตั้งอยู่เลขที่ 228/8 ถนนประชาราษฎร์สาย 1 แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร 10800 โทรศัพท์ (02)585-6807 นายสมคิด ชูแก้วรุ่งโรจน์ เป็นผู้จัดการ มีผู้ผ่านการอบรมจำนวน 80 คน

4. สถาบันผลิตผู้ตัดสินกีฬามวยไทยอาชีพ

สถาบันที่ผลิตผู้ตัดสินกีฬามวยไทยอาชีพที่มีการจัดหลักสูตรเรียนการสอน หรือ

จัดอบรมมี 1 สถาบัน ได้แก่ โรงเรียนมวยไทย อำเภอรังสิต จังหวัดปทุมธานี มีผู้ผ่านการอบรมจำนวน 5 คน

5. สถาบันผลิตผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยอาชีพ

สถาบันที่ผลิตผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยอาชีพที่มีการจัดหลักสูตรเรียนการสอน หรือจัดอบรมมี 1 สถาบัน ได้แก่ โรงเรียนมวยไทย อำเภอรังสิต จังหวัดปทุมธานี มีผู้ผ่านการอบรมจำนวน 37 คน

6. สถาบันผลิตผู้บริหารกีฬามวยไทยอาชีพ

สถาบันที่ผลิตผู้บริหารกีฬามวยไทยอาชีพ ไม่ปรากฏพบว่ามีองค์กรก่อตั้งสถาบัน

ด้านบุคลากร

มีการจดทะเบียนบุคลากรขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการของสนามมวยแต่ละแห่งตามความเหมาะสม ดังนั้นจึงพบข้อบกพร่องจากการเก็บทะเบียนที่ไม่เป็นระบบมากมาย จากการศึกษาพบว่า สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย มีการจัดเก็บรวบรวมเฉพาะค่ายมวยและหัวหน้าค่ายมวยเท่านั้น ส่วนบุคลากรอื่น ๆ ไม่มีการจดทะเบียนแต่อย่างใด สำหรับสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้รับขึ้นทะเบียนบุคลากรทั่วประเทศ ตามข้อบังคับของพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2452 จนถึง วันที่ 15 ตุลาคม 2544 มีจำนวนดังต่อไปนี้

1. นักมวยอาชีพ	จำนวน	2,021	คน
2. นักมวยอาชีพอายุไม่เกิน 15 ปี	จำนวน	420	คน
3. ผู้ฝึกสอนอาชีพ	จำนวน	623	คน
4. ผู้ตัดสิน	จำนวน	281	คน
5. นายสนามมวย	จำนวน	13	คน
6. หัวหน้าค่ายมวย	จำนวน	532	คน
7. ผู้จัดการนักมวย	จำนวน	175	คน
8. ผู้จัดการรายการแข่งขันมวย	จำนวน	133	คน
รวมทั้งสิ้น	จำนวน	4,198	คน

ด้านรายได้

1. รายได้ของนักกีฬา

นักกีฬามวยอาชีพส่วนใหญ่เริ่มชกมวยตั้งแต่อายุต่ำกว่า 10 ปี มีรายได้เริ่มต้นประมาณ 100 บาทต่อนัด ค่าตัวสูงสุดของนักมวยต่างจังหวัดระดับแชมป์เงินไม่เกิน 2,500 บาท

ต่อนัด เมื่อมีน้ำหนักตัวถึง 100 ปอนด์ ขึ้นชกแข่งขันครั้งแรกในสนามมวยกรุงเทพมหานคร ที่สนามมวยราชดำเนิน รอบป้ายวันอาทิตย์ หรือสนามมวยลุมพินีรอบป้ายวันเสาร์ จะได้รับค่าตัว 1,000 บาทต่อนัด ในปี พ.ศ. 2542 ธงชัย ต.ศิลาชัย เป็นนักมวยไทยอาชีพคนเดียวที่ได้รับค่าตัว ไม่ต่ำกว่า 100,000 บาทต่อนัด โดยชกแข่งขันในรายการของนายทรงชัย รัตนสุบรรณ ด้วยเหตุผล ที่เป็นนักมวยมีจิตใจเป็นนักสู้มีความรับผิดชอบสูง รู้จักการดูแลสภาพตัวเอง และประวัติการชกดี นักมวยไทยอาชีพคนอื่น ๆ จะเริ่มถูกหักรายได้ 1,000 บาทต่อนัด เมื่อมีค่าตัวจากการแข่งขัน นัดละ 6,000 บาท และถูกหักรายได้ 50 % เมื่อมีค่าตัวจากการชกแข่งขันนัดละ 10,000 บาท เป็นต้นไป เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายภายในค่ายมวย (อภิรักษ์น้อย นครทองปาร์ควิว, สัมภาษณ์, 2543)

2. รายได้ของผู้ฝึกสอน

ผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่จะมีรายได้ไม่น้อยกว่าค่าแรงงานขั้นต่ำ คือ 162 บาทต่อวัน หรือโดยเฉลี่ย 5,000 บาทต่อเดือน ซึ่งอาจจะได้เพิ่มอีก 10% จากค่าตัวนักมวยที่ขึ้นชกแข่งขัน แต่ละครั้ง ผู้ฝึกสอนที่ไม่ได้พักในค่ายมวย จะมีรายได้จากนักมวยที่มีโปรแกรมชกแข่งขันโดย ถูกเรียกตัวมาช่วยฝึกซ้อมเป็นครั้งคราว วันละ 200 บาท (อภิรักษ์ ศิษย์โอบี, สัมภาษณ์, 2543)

3. รายได้ของผู้ตัดสิน

รายได้ของผู้ตัดสิน จากการสำรวจในปี พ.ศ. 2542 มีดังนี้

เขตกรุงเทพมหานคร

1. สนามมวยลุมพินี	มีรายได้เฉลี่ยต่อนัด	815 บาท
2. สนามมวยราชดำเนิน	มีรายได้เฉลี่ยต่อนัด	330 บาท
3. สนามมวยโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7	มีรายได้เฉลี่ยต่อนัด	1,380 บาท
รวม รายได้ของผู้ตัดสิน	มีรายได้เฉลี่ยต่อนัด	842 บาท

เขตปริมณฑล

1. สนามมวยอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร	มีรายได้เฉลี่ยต่อนัด	660 บาท
2. สนามมวยบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี	มีรายได้เฉลี่ยต่อนัด	1,125 บาท
3. สนามมวยนวนคร จังหวัดปทุมธานี	มีรายได้เฉลี่ยต่อนัด	1,250 บาท
4. สนามมวยรังสิต จังหวัดปทุมธานี	มีรายได้เฉลี่ยต่อนัด	500 บาท
5. สนามมวยแปดริ้ว จังหวัดฉะเชิงเทรา	มีรายได้เฉลี่ยต่อนัด	1,000 บาท
6. สนามมวยค่ายอดิศร จังหวัดสระบุรี	มีรายได้เฉลี่ยต่อนัด	1,000 บาท
รวม รายได้ของผู้ตัดสิน	มีรายได้เฉลี่ยต่อนัด	922 บาท

ผู้ตัดสินจังหวัดอื่น ๆ มีรายได้ต่อนัด เฉลี่ยคนละ 600 บาท ขึ้นอยู่กับระยะทาง ผู้ตัดสินชุดหนึ่งมีจำนวน 4 - 5 คน อัตราการจ้าง ระยะใกล้ ราคา 2,800 บาทต่อนัด ระยะกลาง 3,500 บาทต่อนัด และระยะไกล 4,500 บาทต่อนัด (สุนทร ศรีบัวลา, สัมภาษณ์, 2542)

4. รายได้ผู้บริหารองค์กร

สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย ของการกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการบริหารมีรายได้จากเบี้ยประชุม สำหรับพนักงานประจำสำนักงาน ส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจ ดังนั้นรายได้จึงขึ้นกับตำแหน่งหน้าที่ของงานประจำ

สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย คณะกรรมการต่าง ๆ ไม่มีรายได้ทุกคน จะร่วมกันทำงานด้วยความเสียสละ ค่าใช้จ่ายของสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย ได้รับการช่วยเหลือจากนายวิรัตน์ วัชรรัตนวงศ์ ผู้จัดรายการแข่งขันมวย และเป็นผู้จัดการส่วนตัวของ แชมป์ชั้น กระจ่างแดง แชมป์เวิลด์มวยสากลจากสถาบันสหพันธ์มวยโลก (WBF) ได้บริจาคเงินจากการจัดการแข่งขันมวยชิงแชมป์โลก มาให้สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทยเกือบทุกครั้ง (สุรศักดิ์ มั่นแดง, สัมภาษณ์, 2543)

สภามวยไทยโลก คณะกรรมการต่าง ๆ ไม่มีรายได้จากการบริหารงาน นอกจากการเสียสละทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้ง

5. รายได้ของผู้บริหารค่ายมวย

รายได้ของผู้บริหารค่ายมวยนั้นมีความไม่แน่นอน ทั้งนี้มีปัจจัยขึ้นอยู่กับการแข่งขันนักมวยที่มีค่าตัวสูงในค่าย มีมากน้อยเพียงใด และ จำนวนรายการแข่งขันของนักมวยที่มีค่าตัวสูงแต่ละเดือน นักมวยที่มีค่าตัว 10,000 บาท ขึ้นไปจะถูกหัก 50% ให้กับผู้บริหารค่ายมวย จากการศึกษาพบว่าผู้บริหารค่ายมวยมีรายได้เฉลี่ยจำนวน 10,000 บาทต่อเดือน

6. รายได้ของค่ายมวยอาชีพ

รายได้ของค่ายมวยอาชีพมีความไม่แน่นอน แต่ละค่ายมวยนั้นรายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับจำนวนรายการแข่งขันของนักมวยที่มีค่าตัว นักมวยที่มีค่าตัวเหล่านี้ถือว่ามีคุณค่าต่อค่ายมวยมาก ดังนั้นเป็นหน้าที่โดยตรงของหัวหน้าคณะที่จะต้องดิ้นรน พยายามเสนอนักมวยให้ผู้จัดรายการแข่งขันมวยของสนามมวยต่าง ๆ จัดรายการแข่งขัน เป็นทางออกที่ดีที่สุด นอกจากนี้ค่ายมวยมีรายได้จากช่องทางอื่นมาช่วยเสริม เช่น รับการสนับสนุนจากนักธุรกิจ จากร้านค้าที่มีชื่อเสียง และการเปิดสอน ฝึกอบรม ให้ความรู้แก่ชาวต่างชาติที่สนใจศิลปะการต่อสู้มวยไทย รายได้โดยเฉลี่ยของค่ายมวยที่ได้รับจำนวน 10,000 บาทต่อเดือน

7. รายได้ขององค์กรกีฬาได้รับการจัดการแข่งขัน

องค์กรมวยไทยอาชีพที่มีอยู่ ไม่มีรายได้จากการจัดการแข่งขันมวยไทยอาชีพ ตามสนามมวยในเขตกรุงเทพมหานคร เขตปริมณฑล และจังหวัดอื่น ๆ

ด้านสถานที่

1. สนามมวยที่ใช้จัดการแข่งขัน

จากการสำรวจทั่วประเทศ ปี พ.ศ. 2542 โดยแบ่งออกเป็นแต่ละภาค มีดังนี้

1.1 ภาคเหนือ	6 จังหวัด	มีสนามมวยจำนวน	8	สนาม
1.2 ภาคกลาง	10 จังหวัด	มีสนามมวยจำนวน	14	สนาม
1.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	9 จังหวัด	มีสนามมวยจำนวน	14	สนาม
1.4 ภาคใต้	12 จังหวัด	มีสนามมวยจำนวน	23	สนาม
	รวมทั้งสิ้น	37 จังหวัด	มีสนามมวยจำนวน	60 สนาม

2. สนามฝึกซ้อมของค่ายมวย

สนามฝึกซ้อมส่วนใหญ่อยู่ภายในค่ายมวย รวมทั้งสิ้น 74 ค่ายสนามฝึกซ้อม ตามจำนวนค่ายมวยของสมาชิกสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย สภาพของสนามฝึกซ้อม มีอุปกรณ์ที่จำเป็นครบ เช่น กระสอบทราย สนามมวย นวมซ้อม นวมชก เข็อกกระโดด อุปกรณ์ป้องกันตัวขณะฝึกซ้อม รวมทั้งอุปกรณ์เสริมสร้างกล้ามเนื้อ

3. ที่ทำการขององค์กรกีฬาอาชีพ

สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย มี พล.อ.ธรรมรักษ์ อิศรเสนา ณ อยุธยา เป็นประธานคณะกรรมการ นายสมาน เอกก้านตรง เป็นผู้อำนวยการฝ่ายสำนักงานกีฬาอาชีพ และนายเดชา เศวตศิริโรจน์ เป็นผู้อำนวยการกองสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย สำนักงาน ตั้งอยู่ที่ อาคารกองกีฬาอาชีพ การกีฬาแห่งประเทศไทย ห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร

สภามวยไทยโลก มี พล.อ.วายุทธ มีสมมนต์ เป็นประธาน สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ 226 บ้านอัมพวัน ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300 โทรศัพท์ (662) 2807251-2 โทรสาร (662) 28207253 บริเวณเดียวกับสำนักงานคณะกรรมการกีฬาโอลิมปิกแห่งประเทศไทย อาคารคอนกรีตชั้นเดียวอยู่รวมกัน 3 สมาคม ได้แก่ สมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาตะกร้อแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬาฮอกกี้แห่งประเทศไทย

สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย มีนายสมชาติ เจริญวัชรวิทย์ เป็นนายกสมาคม สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ 322/181 แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10110 การประชุมของสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทยแต่ละครั้ง จะใช้สถานที่ห้องประชุมของสนามมวยราชดำเนิน ห้องประชุมสนามราชตฤณมัยสมาคม และอาคาร 13 เจริญทาวเวอร์ (สุรศักดิ์ มั่นแดง, สัมภาษณ์, 2543)

ด้านกฎหมายกีฬา

1. พระราชบัญญัติกีฬา

มีพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 จำนวน 1 ฉบับ ที่ได้รับการประกาศตามพระบรมราชโองการในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 128 ก หน้า 11 ถึงหน้า 25 เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2542 เป็นปีที่ 54 ในรัชกาลปัจจุบัน บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม 2542 เป็นต้นไป มีสาระสำคัญทั้งสิ้น 63 มาตรา 5 หมวด ได้แก่

หมวด 1

คณะกรรมการกีฬามวย มาตรา 5 – 11

สาระสำคัญ

ว่าด้วยคณะกรรมการกีฬามวยซึ่งมีรัฐมนตรี ที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายให้เป็นประธาน โดยมีกรรมการจากตัวแทนองค์กรอื่น ๆ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกิน 7 คน ซึ่งมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับกีฬามวย มีภูมิลำเนาจากภาคต่าง ๆ อย่างน้อย 4 คน ผู้ทรงคุณวุฒิจะอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกทั้งนี้ไม่เกิน 2 วาระติดต่อกัน ผู้ทรงคุณวุฒิจะพ้นจากตำแหน่งเมื่อ ตาย ลาออก ล้มละลาย และไร้ความสามารถ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการทั้งหมด โดยคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมวางแผน พิจารณา วินิจฉัย ออกข้อระเบียบบังคับและปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการกีฬาแห่งประเทศไทย

หมวด 2

การส่งเสริมและการคุ้มครอง มาตรา 12 – 16

สาระสำคัญ

ว่าด้วยคณะกรรมการมีอำนาจ ให้ทรัพย์สินเพื่อส่งเสริมสวัสดิการแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน หัวหน้าค่ายมวย กรณีประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย จากการแข่งขันกีฬามวยหรือกรณีอื่นตาม

เห็นสมควร คณะกรรมการมีอำนาจให้ทุนเพื่อส่งเสริม สนับสนุน เพื่อเผยแพร่กิจกรรมกีฬามวยในการจัดการแข่งขันมวยแต่ละครั้ง นายสนามมวย และผู้จัดรายการแข่งขันต้องมีมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวย ด้วยการจัดแพทย์ พยาบาลตรวจสุขภาพก่อนและหลังการแข่งขัน โดยมีการประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล นอกจากนี้ในการแข่งขันแต่ละครั้ง ผู้จัดรายการแข่งขันมวยต้องจ่ายค่าตัวให้นักมวยไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ตามที่ตกลง โดยทำหลักฐานเป็นหนังสือ นอกจากนี้คณะกรรมการควรจัดให้มีระเบียบและกติกามาตรฐานสำหรับการแข่งขัน โดยคำนึงถึงสวัสดิภาพความปลอดภัยของนักมวยเป็นสำคัญ

หมวด 3

การควบคุม มาตรา 17 – 51

สาระสำคัญ

ว่าด้วยให้สิทธิอำนาจหน้าที่แก่นายทะเบียนและพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา โดยมีอำนาจตรวจสอบ หรือเรียกบุคคลในวงการกีฬามวยมาให้คำชี้แจง นอกจากนี้การจัดการแข่งขันมวยจะกระทำไม่ได้ หากไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน นักมวยที่จดทะเบียนได้ต้องอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์ เมื่อจดทะเบียนแล้วต้องสังกัดค่ายมวยเพียงค่ายเดียว ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวยต้องไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง หรือประพฤติเสียหาย หากขาดคุณสมบัติดังกล่าว นายทะเบียนสามารถถอนใบอนุญาตได้ นายสนามมวยมีหน้าที่ดำเนินการจัดการแข่งขัน ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในสนาม จัดทำทะเบียนประวัติ ทำบัญชีการรับจ่ายรายวัน และส่งเสริมช่วยเหลือบุคคลในวงการมวย สำหรับหัวหน้าค่ายต้องจัดการค่ายมวยให้มีมาตรฐาน และจัดสวัสดิการแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องในค่ายมวย ผู้จัดรายการแข่งขันมีหน้าที่ ให้ความร่วมมือกับนายสนามในการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ และห้ามมิให้ผู้ใดจงใจให้นักมวยกระทำการล้มมวย

หมวด 4

กองทุนกีฬามวย มาตรา 52

สาระสำคัญ

ว่าด้วยการจัดตั้ง “กองทุนกีฬามวย” โดยมีวัตถุประสงค์สำหรับเป็นทุนหมุนเวียนใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการส่งเสริมคุ้มครอง และควบคุมการกีฬามวย โดยมอบให้การกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้ดำเนินการ

หมวด 5

บทกำหนดโทษ มาตรา 53 – 61

สาระสำคัญ

ว่าด้วยบทลงโทษบุคคลที่ขัดคำสั่ง ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ นายทะเบียน และเจ้าหน้าที่ ลงโทษผู้จัดรายการแข่งขันมวย หัวหน้าค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวยที่ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งผู้จัดการรายการแข่งขันมวยโดยไม่ได้รับอนุญาต นายสนามมวยและผู้จัดรายการแข่งขันมวยที่ฝ่าฝืนคำสั่งนายทะเบียน และผู้ที่มีเจตนาปลอมปนใส่ยาให้นักมวยเกิดอันตรายต่อสุขภาพ

บทเฉพาะกาล

มาตรา 62 – 63

สาระสำคัญ

ว่าด้วยผู้จัดตั้งสนามมวย นายสนามมวย ผู้จัดรายการแข่งขันมวย และผู้จัดการนักมวย ที่ประกอบกิจการก่อนวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ภายใน 180 วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ

2. มติ ค.ร.ม.ว่าด้วยกฎกระทรวง

ปี พ.ศ. 2542 กฎกระทรวงในพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 อยู่ระหว่างการยกร่างพิจารณาเพื่อความเหมาะสม ยังมีได้นำเสนอเข้าในสภาผู้แทนราษฎร ต่อมาได้รับความเห็นชอบจากนายกรัฐมนตรีนคร และคณะรัฐมนตรี มีมติให้ออกกฎกระทรวง ประกาศใช้ ในปี พ.ศ. 2543 จำนวน 4 ฉบับ ได้แก่

1. กฎกระทรวง (พ.ศ.2543) ฉบับที่ 1 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 เรื่อง กำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาต มีสาระสำคัญดังนี้

ว่าด้วยการกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจัดตั้งสนามมวย ใบอนุญาตจัดการแข่งขันกีฬามวย ใบอนุญาตเป็นผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย และผู้จัดรายการแข่งขันมวย ใบแทนใบอนุญาตจัดตั้งสนามมวย ใบแทนใบอนุญาตเป็นผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย และ ใบแทนใบอนุญาตผู้จัดรายการแข่งขันมวย รวมทั้งค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแต่ละฉบับ

2. กฎกระทรวง (พ.ศ.2543) ฉบับที่ 3 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 มาตรา 15 วรรคสี่ และมาตรา 26 วรรคหนึ่ง และวรรคสองแห่งพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 เรื่อง การจัดการแข่งขันเป็นกรณีเฉพาะคราว มีสาระสำคัญดังนี้

ว่าด้วยการจัดการแข่งขัน โดยไม่ต้องขออนุญาตนายทะเบียน ได้แก่ การจัดการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่น ซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายการกีฬาแห่งประเทศไทย การจัดการแข่งขันกีฬามวยเป็นการสาธิต โดยมีได้จัดเก็บค่าผ่านประตู การจัดการแข่งขันกีฬามวยตามหลักสูตรของสถาบันที่กระทรวงศึกษาธิการรับรอง การจัดการแข่งขันกีฬามวยภายในสถานบันเทิงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยมีได้จัดเก็บค่าผ่านประตู การจัดการแข่งขันกีฬามวยที่คณะกรรมการกีฬามอบหมายเป็นกรณีเฉพาะกาล โดยมีได้มีผลตัดสินแพ้ชนะ การจัดการแข่งขันที่ต้องขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน ได้แก่ การแข่งขันที่มีนักมวยต่างประเทศเข้าร่วมการแข่งขัน มีนักมวยที่ขึ้นทะเบียนของสนามมวยที่ได้รับใบอนุญาตเข้าร่วมแข่งขัน และในการแข่งขันกีฬามวยในงานประจำปี โดยผู้จัดรายการแข่งขันมวยต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัย ด้วยการจัดให้มีแพทย์ตรวจสุขภาพนักมวย มีห้องและอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จำเป็นต่อการปฐมพยาบาล มีโครงสร้างของพื้นสนามมวยที่ได้มาตรฐาน มีการตรวจสอบคู่มือไม่ให้เกิดการได้เปรียบหรือเสียเปรียบ มีการตรวจสอบเอกสารควบคุมการรับและจ่ายเงินรางวัล ดำเนินการจัดการแข่งขันให้เป็นไปตามระเบียบและกติกามาตรฐาน สอดส่องดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยภายในสนาม และจัดให้มีผู้ตัดสินซึ่งมีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกีฬามวยกำหนดเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่

3. กฎกระทรวง (พ.ศ. 2543) ฉบับที่ 4 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 มาตรา 27 วรรคสอง และ มาตรา 37 วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 เรื่อง การจัดตั้งสนามมวย มีสาระสำคัญดังนี้

ว่าด้วยการกำหนดให้บุคคลใดประสงค์จะจัดตั้งสนาม ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน โดยในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นต่อสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย กรุงเทพมหานคร ส่วนต่างจังหวัดให้ยื่นต่อการศึกษาแห่งประเทศไทยจังหวัดนั้น ๆ กรณีที่ใบอนุญาตจัดตั้งสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดให้ยื่นขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียน ภายใน 15 วัน

4. กฎกระทรวง (พ.ศ. 2543) ฉบับที่ 5 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 มาตรา 35 วรรคสอง และมาตรา 37 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 เรื่อง การขออนุญาตเป็น ผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย และผู้จัดรายการแข่งขันมวย มีสาระสำคัญดังนี้

ว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเพื่อเป็น ผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย และผู้จัดรายการแข่งขันมวย สำหรับนายสนามมวย ผู้จัดรายการแข่งขันมวย และผู้จัดการนักมวยมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ กรณีใบอนุญาตชั่วคราวให้ยื่นขอต่อนายทะเบียน ภายใน 15 วัน

3. ระเบียบข้อบังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย ในปี พ.ศ. 2542 ยังไม่ได้มีระเบียบข้อบังคับ ออกมาแต่อย่างใดอยู่ในระหว่างการร่าง และการตีความเพื่อออกการประกาศบังคับใช้จะเห็นได้จากการกีฬาแห่งประเทศไทย จัดให้มีการประชุม สัมมนา บุคคลในวงการมวยครั้งแรก เพื่อให้รับทราบ ข้อมูลรายละเอียด ทำความเข้าใจขั้นตอนวิธีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2543 โรงแรมเรดิสัน กรุงเทพมหานคร โดยเริ่มที่ส่วนกลางก่อนขยายไป ส่วนภูมิภาค หลังจากนั้นจึงมีการประกาศใช้ ระเบียบ 6 ฉบับ ต่อมาได้แก่

1. ว่าด้วยบัตรประจำตัวนักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน หัวหน้าค่ายมวย พ.ศ. 2543 มีสาระสำคัญดังนี้

มีการออกบัตรประจำตัว 4 ชนิด ได้แก่ บัตรประจำตัวนักมวย บัตรประจำตัว ผู้ฝึกสอน บัตรประจำตัวผู้ตัดสิน และบัตรประจำตัวหัวหน้าค่ายมวย ให้มีอายุบัตรใช้ได้ 3 ปี กรณีบัตรหายหรือชำรุดให้ยื่นขอทำบัตรประจำตัวใหม่ โดยนายทะเบียนเป็นผู้พิจารณา กรณีนำบัตรประจำตัวไปใช้ในทางทุจริตให้ถือว่าอายุบัตรนั้นเป็นอันสิ้นสุดลง

2. ว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวย พ.ศ. 2543 มีสาระสำคัญดังนี้

มีการกำหนดให้นายสนามมวย และผู้จัดรายการแข่งขัน ต้องจัดให้มีมาตรการ เพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวย ด้านการรักษาพยาบาลมีห้องปฐมพยาบาล แพทย์ พยาบาล อุปกรณ์ และยานพาหนะสำหรับส่งผู้บาดเจ็บตลอดเวลา ด้านน้ำหนักตัวนักมวย ด้านสุขภาพให้อยู่ในความดูแลของแพทย์ ด้านอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันจัดให้มีอุปกรณ์เพื่อใช้ในการแข่งขัน ตามมาตรฐานกำหนด ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพี่เลี้ยงนักมวย ต้องได้รับการอบรมความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล และความปลอดภัยของนักมวย ด้านป้องกันการกระทบกระเทือนระบบประสาทสมองและชีวิต เป็นหน้าที่ของแพทย์ประจำสนามและกรรมการผู้ห้ามบนเวที นายสนามมวยและผู้จัดรายการแข่งขันมวยต้องจัดให้มีการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล สำหรับนักมวยอันเนื่องมาจากการแข่งขัน

3. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการแบ่งและจ่ายเงินรางวัล พ.ศ. 2542 มีสาระสำคัญดังนี้

ว่าด้วยการกำหนดเงินรางวัลค่าตอบแทนที่ทำการแข่งขัน โดยเป็นหน้าที่ของผู้จัดรายการแข่งขันมวย โดยกำหนดเงินรางวัลนักมวยแต่ละครั้งขึ้นกับผลงานครั้งสุดท้ายไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 การกำหนดค่าตอบแทนนักมวยกระทำก่อนการแข่งขันไม่น้อยกว่า 15 วัน ส่วนแบ่งเงินรางวัลสำหรับนักมวยได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของค่าตอบแทนรวมทั้งหมด การจ่ายเงินรางวัลต้องกระทำภายในวันที่ทำการแข่งขันมวย และการรับจ่ายเงินรางวัลกระทำต่อหน้านายสนามมวย ผู้จัดรายการแข่งขันมวยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย โดยมีการลงลายมือชื่อเป็นหลักฐาน

4. ว่าด้วยมาตรฐานและสวัสดิการค่ายมวย พ.ศ. 2543 มีสาระสำคัญดังนี้

มีการกำหนดให้หัวหน้าค่ายมวยต้องบริหารจัดการค่ายมวยให้มีมาตรฐาน โดยใช้ชื่อค่ายมวยเพียงค่ายเดียวและจัดให้มีสถานที่ฝึกซ้อมที่มีสุขอนามัยเหมาะสม โดยคำนึงถึงความปลอดภัย มีการกำหนดหน้าที่ของหัวหน้าค่ายมวย ด้วยการสอดส่องดูแลควบคุมนักมวย ผู้ฝึกสอนและบุคคลอื่น ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของค่ายโดยเคร่งครัดมีข้อปฏิบัติให้หัวหน้าค่ายมวยต้องจัดสวัสดิการแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องตามสมควร โดยจัดสวัสดิการการรักษาพยาบาล จัดสวัสดิการด้านการศึกษา โดยช่วยเหลือนักมวยให้ได้รับการศึกษาที่เหมาะสม ด้านสวัสดิการที่พักอาศัย ด้านสวัสดิการโภชนาการ ด้านสวัสดิการการดำรงชีพ โดยช่วยเหลือค่าใช้จ่ายระหว่างที่ไม่มีรายได้จากการแข่งขันกีฬามวย

5. ว่าด้วยการบริหาร การจัดหาผลประโยชน์และการใช้จ่ายเงินกองทุนกีฬามวย มีสาระสำคัญดังนี้

ว่าด้วยการกำหนดความหมายของคณะกรรมการบริหาร การจัดหาผลประโยชน์ และการใช้จ่ายเงินกองทุนกีฬามวย โดยมีรายละเอียดที่มาของเงินกองทุน กำหนดวัตถุประสงค์ การใช้จ่ายเงินกองทุน โดยผู้จัดการเงินกองทุนมีอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ และการใช้จ่ายเงินกองทุนที่ดำเนินงานเกี่ยวข้องกับการส่งเสริม ควบคุมกีฬามวยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ให้ผู้จัดการทำโครงการ แผนงานประจำปีเสนอแก่คณะกรรมการ

6. ว่าด้วยการสังกัด และย้ายสังกัดค่ายมวย พ.ศ. 2544 มีสาระสำคัญดังนี้

มีการกำหนดข้อตกลงระหว่างหัวหน้าค่ายมวยกับนักมวย โดยให้จัดทำเป็นหนังสือสัญญาค่ายมวยซึ่งมีอายุสัญญาไม่เกิน 8 ปี ยกเว้นนักมวยอายุต่ำกว่า 15 ปี กำหนดอายุสัญญาไม่เกิน 10 ปี นักมวยมีสิทธิย้ายสังกัดค่ายมวยก่อนสิ้นสุดอายุสัญญาได้ โดยนักมวยและ

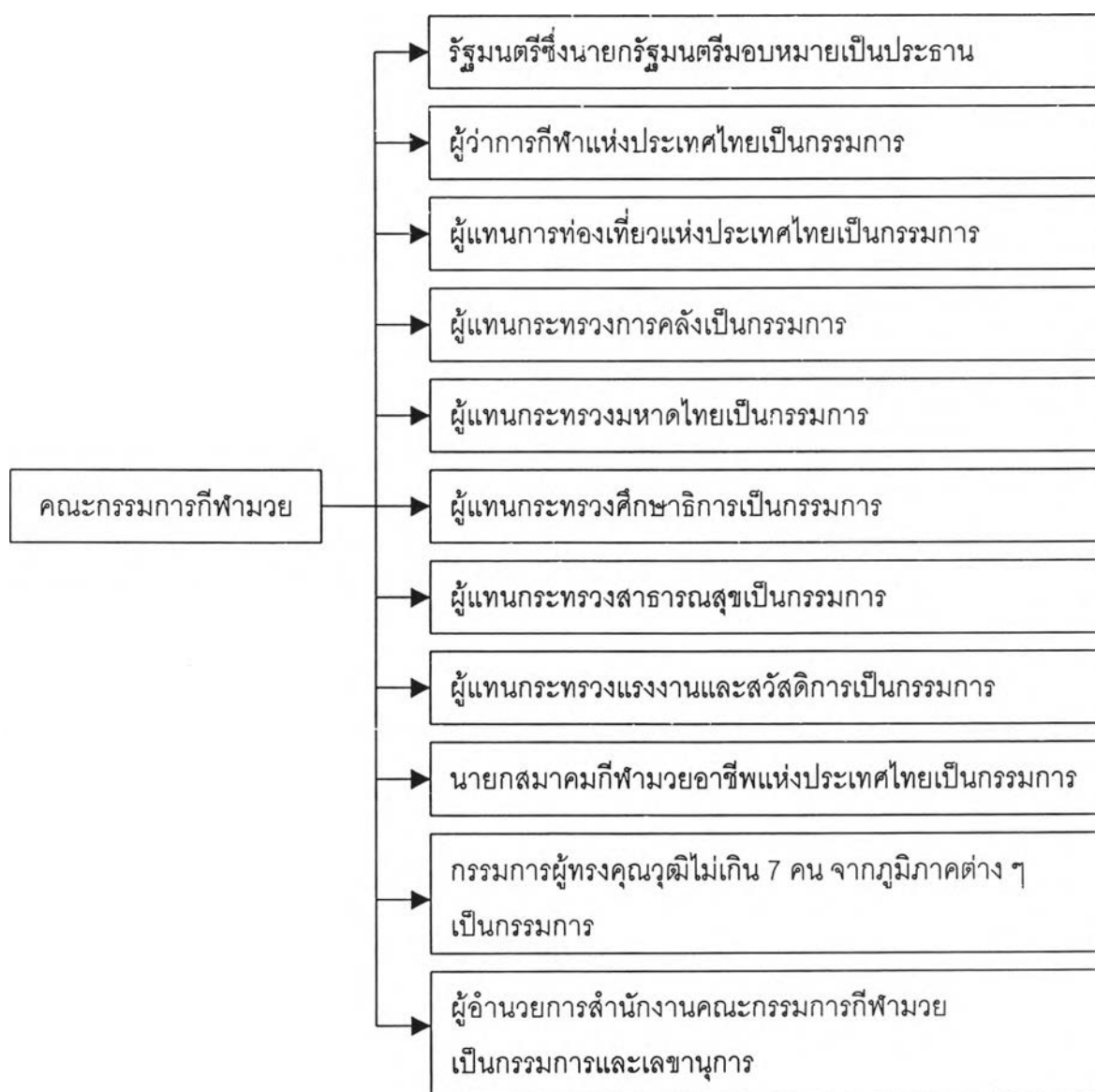
หัวหน้าค่ายมวยคนใหม่ ต้องจ่ายค่าชดเชยให้หัวหน้าค่ายมวยคู่สัญญาเดิม และคู่สัญญาฝ่ายที่ได้รับ ความเสียหายมีสิทธิ์บอกเลิกสัญญาได้เช่นกัน

4. การจดทะเบียนสมาคมกีฬามวยอาชีพ และบุคลากรอาชีพ

สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย เป็นหน่วยงานที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างใหม่ ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 และข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 23 ว่าด้วยการจัดแบ่งหน้าที่งาน พ.ศ. 2542 ซึ่งมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 30 สิงหาคม 2542 เป็นต้นไป

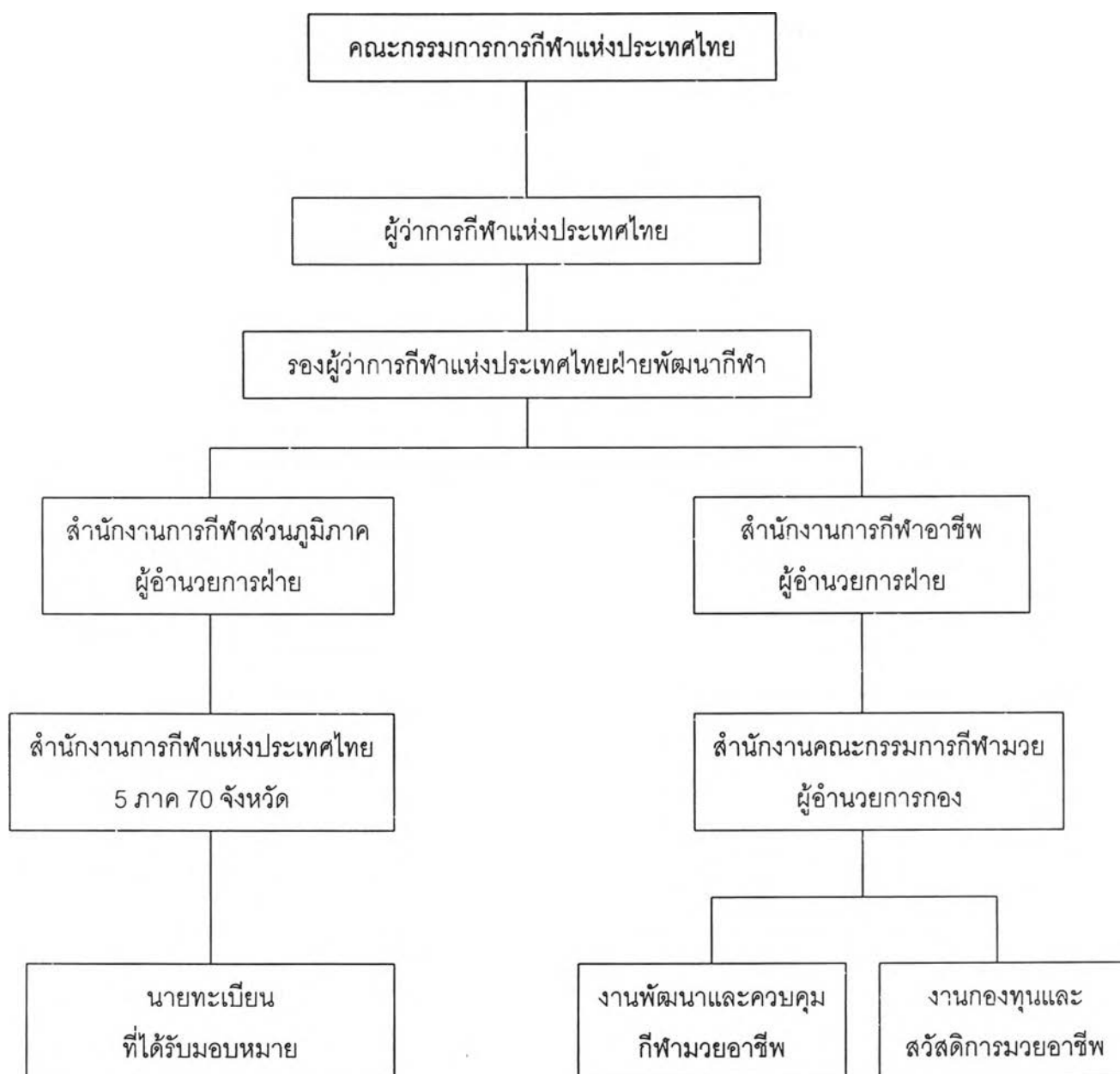
โครงสร้างคณะกรรมการกีฬามวย

ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542

แผนภูมิที่ 3 คณะกรรมการกีฬามวยตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542

โครงสร้างการบริหารกีฬามวย
การกีฬาแห่งประเทศไทย

แผนภูมิที่ 4 การบริหารกีฬามวยในหน่วยงานการกีฬาแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2542

ในคณะกรรมการกึ่งพามวย ประกอบไปด้วยรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการคือ พล.อ.ธรรมรักษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ว่าการการกึ่งพม่าแห่งประเทศไทย ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม นายกสุมาคมกึ่งพม่าแห่งประเทศไทย และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินเจ็ดคน และมีผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการกึ่งพม่าเป็น กรรมการและเลขานุการ สำหรับการตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จากผู้ซึ่งมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับกึ่งพม่า ในจำนวนนี้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีภูมิรู้ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศอย่างน้อยสี่คน ได้แก่

1. นายวิวัฒน์ วิกรานตโนรส รองผู้ว่าการกึ่งพม่าแห่งประเทศไทย (กกท)
2. พ.อ.บุญส่ง เกิดมณี ประธานฝ่ายเทคนิคของเวทีลุมพินี
3. นายมนตรี มงคลสวัสดิ์ อดีตนายสนามมวยเวทีราชดำเนิน ปัจจุบันเป็นที่ปรึกษาของสนามมวยเวทีลุมพินี
4. นายณัชพล บรรเลงประดิษฐ์ ข้าราชการบำนาญกรมพลศึกษา
5. นายเกษม นาชัยเวียง อดีตกรรมการร่างกฎหมายคณะกรรมการกึ่งพม่า ปัจจุบันเป็นคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา
6. นายพจน์ วงศ์เมืองจันทร์ ได้รับรางวัลส่งเสริมศิลปะมวยไทยดีเด่นจากสำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2541 ปัจจุบันเป็นข้าราชการบำนาญกระทรวงศึกษาธิการ
7. นายสมบุรณ์ ภารพบ อดีตเจ้าของสนามมวยศูนย์ส่งเสริมกึ่งพม่าไทย ปัจจุบันเป็นผู้พิพากษาสมทบ (มวยสยาม, 2543)

รวม คณะกรรมการกึ่งพม่าตามพระราชบัญญัติกึ่งพม่า พ.ศ.2542 จำนวน 17 คน

สมาคมกึ่งพม่าอาชีพแห่งประเทศไทย โดย นายสมชาติ เจริญวัชรวิทย์ นายกสุมาคม กึ่งพม่าอาชีพแห่งประเทศไทยได้ยื่นขอจดทะเบียนสมาคม ณ ที่ทำการกองตำรวจสันติบาล เมื่อวันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2534 เลขลำดับ (จ.576) มี พล.ต.ต.โยธิน มัชฌมน์นันทน์ ผู้บังคับการ ตำรวจสันติบาล เป็นผู้ประทับตรานายทะเบียน (ชาติวิเชียร วิเชียรชาติ, สัมภาษณ์, 2543)

นอกจากนี้สมาคมกึ่งพม่าอาชีพแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการขอจัดตั้งสมาคม และขอ อนุญาตใช้คำว่า "แห่งประเทศไทย" สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับกึ่งพม่าในนามของชาติ หรือ ประเทศไทยได้โดยได้รับใบอนุญาต เลขที่ 013/2536 และเลขที่ 003/2536 ตามลำดับเมื่อวันที่ 9 กันยายน 2536 มี นายสมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ ผู้ว่าการการกึ่งพม่าแห่งประเทศไทย เป็นผู้ลงนาม (พันธุปรีดิ์ ดาบเงิน, สัมภาษณ์, 2543)

รายชื่อคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทยปี พ.ศ. 2542 มีดังนี้

1. นายสมชาติ เจริญวัชรวิทย์	นายกสมาคม
2. พล.ต.เมธี ธรรมรังสี	อุปนายกที่ 1
3. นายน้อย วุฒิโสภาร	อุปนายกที่ 2
4. นายนิคม รัตนวิชัย	เลขาธิการ
5. นายสุชาติ ไชยศรี	รองเลขาธิการ
6. นายวิรัตน์ วชิรรัตนวงศ์	เหรัญญิก
7. นายศักดิ์ ศิรินาถ	ประธานสวัสดิการ
8. น.อ.อ.สุรศักดิ์ มั่นแดง	นายทะเบียน
9. จ.ส.ต.ทองพล พงษ์สว่าง	ประชาสัมพันธ์
10. นายบุญเชื้อน เจริญผล	ผู้ช่วยประชาสัมพันธ์
11. นายสมชาย นิตินวกุล	ฝ่ายต่างประเทศ
12. นายนิวัฒน์ เหล่าสุวรรณวัฒน์	กรรมการบริหาร
13. นายทรงชัย รัตนสุบรรณ	กรรมการบริหาร
14. นายชูเจริญ รวีอร่ามวงศ์	กรรมการบริหาร
15. นายสิทธิชัย ธีระเดชพงษ์	กรรมการบริหาร
16. นายศักดิ์ชาย วิมลเกียรติขจร	กรรมการบริหาร
17. นายประมุข โรจนต์ถ์	กรรมการบริหาร
18. พ.ต.เฉลิมชัย มัจฉากล่ำ	กรรมการบริหาร
19. นายสุรัตน์ เสี่ยงหล่อ	กรรมการบริหาร

รวม คณะกรรมการทั้งสิ้น จำนวน 19 คน

มีคำสั่งสมาคมมวยไทยโลก ที่ 11/2540 อำนาจตามข้อบังคับที่ 22 ฉบับแก้ไขปรับปรุงใหม่ แต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร ดังนี้

1. พล.อ.เชษฐา ฐานะจาโร	ประธานสมาคมมวยไทยโลก
2. พล.ท.กนิต สาสิกศิริ	รองประธานกรรมการ
3. พล.ต.วันชัย นิลเขียว	รองประธานกรรมการ
4. นายเฉลิมพงษ์ เชี่ยวสกุล	รองประธานกรรมการ
5. พล.อ.วรยุทธ มีสมมนต์	กรรมการและเลขาธิการ
6. นายชจร พรราวศรี	ประชาสัมพันธ์
7. พล.ต.ต.วีรวัดณ์ หิรัญยเสนา	กรรมการฝ่ายกฎหมายและการตัดสิน

8. นายวิวัฒน์ เลิศฤทธิศิริกุล	เหรียญกษาปณ์
9. พ.ต.จตุรสิทธิ์ บุรณะสัมฤทธิ์	นายทะเบียน
10. นายสุรียา ลากวิสุทธิสิน	ปฏิคม
11. นายนเรศ จันทร์เจริญ	ฝ่ายกฎหมาย
12. พล.ต.วัชระ มัยลาภ	กรรมการ
13. พ.อ.อำนาจ พุกศรีสุข	กรรมการ
14. นายสหสมภพ ศรีสมวงศ์	กรรมการ
15. นายมานพ หอประเสริฐกิจ	กรรมการ
16. นายทรงชัย รัตนสุบรรณ	กรรมการ
17. นายอำนวย เกษบัวรุ่ง	กรรมการ
18. นายศิวดล ชวลิตปรีชา	กรรมการ
19. นายศักดิ์ดา รัตนสุบรรณ	กรรมการ
20. นายสมชาติ เจริญวัชรวิทย์	กรรมการ
21. นายสมชัย ศรีวัฒนไชย	กรรมการ
22. นายเสถียร สภาพงศ์	กรรมการ
23. พ.อ.สุรชัย จัตุมาศ	กรรมการ
24. ร.ต.เสรี เขี่ยมวงศา	กรรมการ
25. ส.อ.สนิท โคนาค	กรรมการ
26. นายจรัสศักดิ์ อวภาคจักรวาท	กรรมการ
27. นายสมชาย เจริญสมบัติ	กรรมการ
28. นายกฤตพงษ์ ปานผา	กรรมการ
29. Mr. Stephen Fox	กรรมการ
30. Mr. Ralph Beale	กรรมการ
31. Mr. Mairesse Jacques Robert	กรรมการ
32. Mr. Detlef Turnue	กรรมการ
33. Mr. Chinishi Ihara	กรรมการ
34. Mr. Kai Mustonen	กรรมการ
35. Mr. Vitaliy Rychko	กรรมการ

รวมคณะกรรมการทั้งสิ้น จำนวน 35 คน

ด้านการจัดการแข่งขัน

มีการจัดการแข่งขันมวยไทยอาชีพ ตลอดปี พ.ศ. 2542 ดังนี้

1. ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.1	สนามมวยราชดำเนิน	จำนวน	204	รายการต่อปี
1.2	สนามมวยลุมพินี	จำนวน	206	รายการต่อปี
1.3	สนามมวยโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7	จำนวน	51	รายการต่อปี

2. ในเขตปริมณฑล

2.1	สนามมวยบางใหญ่	จังหวัดนนทบุรี	จำนวน	102	รายการต่อปี
2.2	สนามมวยรังสิต	จังหวัดปทุมธานี	จำนวน	102	รายการต่อปี
2.3	สนามมวยนวนคร	จังหวัดปทุมธานี	จำนวน	66	รายการต่อปี
2.4	สนามมวยอดิศร	จังหวัดสระบุรี	จำนวน	102	รายการต่อปี
2.5	สนามมวยสำโรง	จังหวัดสมุทรปราการ	จำนวน	101	รายการต่อปี
2.6	สนามมวยนานาชาติ	จังหวัดฉะเชิงเทรา	จำนวน	47	รายการต่อปี
2.7	สนามมวยอ้อมน้อย	จังหวัดสมุทรสาคร	จำนวน	49	รายการต่อปี

สรุป สนามมวยในเขตกรุงเทพมหานคร มีการจัดการแข่งขันโดยเฉลี่ย 154 รายการต่อปี
ในเขตปริมณฑล มีการจัดการแข่งขันโดยเฉลี่ย 81 รายการต่อปี

นักมวยมีโอกาสได้ขึ้นชกในกรุงเทพมหานคร 8 ครั้งต่อปี ชกตามต่างจังหวัด 10 ครั้งต่อปี
สรุป โดยเฉลี่ยนักมวยขึ้นชกแข่งขันทั่วประเทศ 9 ครั้งต่อปี

ด้านสื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์

1. สื่อต่าง ๆ

กีฬามวยไทย มีสื่อที่เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ ในปี พ.ศ. 2542 ดังต่อไปนี้

1.	โทรทัศน์	7 สถานี	16 รายการ	เฉลี่ยรายการละ	90	นาที
2.	วิทยุ	9 สถานี	21 รายการ	เฉลี่ยรายการละ	45	นาที
3.	หนังสือพิมพ์		10 ฉบับ	เฉลี่ยฉบับละ	2	หน้า
4.	นิตยสาร		5 ฉบับ	เฉลี่ยฉบับละ	36	หน้า
5.	เพจเจอร์				4	โฆษณา
6.	โทรศัพท์มือถือ				4	โฆษณา
7.	อินเทอร์เน็ต				3	บริษัท
8.	โทรศัพท์				2	หมายเลข

2. จำนวนการเผยแพร่ของสื่อ ที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. โทรทัศน์	จำนวน	515	ครั้งต่อปี
2. วิทยุ	จำนวน	5,700	ครั้งต่อปี
3. หนังสือพิมพ์	จำนวน	3,650	ครั้งต่อปี
4. นิตยสาร 5 ฉบับ	จำนวน	1,825	ครั้งต่อปี
5. นิตยสารรายเดือน	จำนวน	12	ครั้งต่อปี

ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ

มีนักมวยไทยอาชีพได้รับการช่วยเหลือด้านสวัสดิการต่าง ๆ ในปี พ.ศ. 2542 ดังต่อไปนี้

1. บริษัท เทเวศน์ประกันภัย จำกัด ให้ความคุ้มครองนักมวยไทยที่ได้รับอุบัติเหตุในระหว่างการแข่งขันที่สนามมวยราชดำเนิน และสนามมวยลุมพินี เช่น กรณีได้รับบาดเจ็บเกิดแผลแตกและเย็บไม่เกิน 7 เซมิม จะได้รับค่ารักษาพยาบาล เป็นเงิน 200 บาท กรณีได้รับบาดเจ็บเกิดแผลแตกและเย็บเกิน 7 เซมิม จะได้รับค่ารักษาพยาบาล เป็นเงิน 500 บาท กรณีกระดูกแขนขาหัก จะได้รับเงินช่วยเหลือจำนวน 15,000 บาท

2. จากบริษัท ไทยนครพัฒนา จำกัด ผู้ผลิตยาแอนตาซิล ช่วยค่ารักษาพยาบาล และให้เงินรางวัลสำหรับนักมวยที่ใช้อาวุธแม่ไม้มวยไทยชนะน็อกคู่ต่อสู้ ระหว่างการถ่ายทอดสดมวยไทยทางโทรทัศน์ทุกช่อง ดังต่อไปนี้

- บาดแผลแตก	ได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลเซมิมละ	500 บาท
- เตะก้านคอ	ได้รับเงินรางวัล	10,000 บาท
- ศอกกลับ	ได้รับเงินรางวัล	30,000 บาท
- จระเข้ฟาดหาง	ได้รับเงินรางวัล	30,000 บาท
- กระโดดเข้าลอย	ได้รับเงินรางวัล	30,000 บาท

3. จากชมรมนักมวยเก่า โดยนายอำนาจ เกษบำรุง ประธานชมรม ให้เงินช่วยเหลือนักมวยไทยที่เลิกอาชีพนักมวยและประสบความเดือดร้อน

4. จากสนามมวยอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร ให้เงินสวัสดิการค่าครองชีพแก่แชมป์เปี้ยนของสนามมวย เดือนละ 5,000 บาท

5. จากสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย ให้เงินช่วยเหลือเป็นสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลแก่หัวหน้าคณะ และนักมวยในค่าย ที่สมัครเป็นสมาชิก จำนวน 74 ค่าย

6. จากสนามมวยราชดำเนินช่วยเหลือนักมวยอดีตแชมป์เปี้ยนของสนามมวยเป็นค่าทำศพ จำนวน 20,000 บาท กรณี คมแท้ ช.สวนอนันต์ อดีตแชมป์รุ่นไลท์เวทเสียชีวิตเนื่องจากติดเชื้อไวรัสซีสันสมอง

7. จากชมรมเพื่อน 19 โดยมีนายจ๊กกู่ แซ่ลิ้ม ประธานชมรม มอบเงินช่วยเหลือ นักมวยทั้งอดีตและปัจจุบันที่ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต

รวมทั้งสิ้น 7 หน่วยงาน ที่ให้การช่วยเหลือนักมวยไทยอาชีพ

จากพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 กำหนดให้จัดตั้งกองทุนกีฬามวยเพื่อ เป็นทุนหมุนเวียนใช้จ่าย สำหรับการส่งเสริม และการช่วยเหลือแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน หัวหน้าค่ายมวย ที่เป็นบุคคลธรรมดา และบุคคลในวงการกีฬามวย ในกรณีประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วยจากการแข่งขันกีฬามวย หรือกรณีอื่น ได้ออกระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย พ.ศ. 2543 ว่าด้วยการบริหาร การจัดหาผลประโยชน์และการใช้จ่ายเงินกองทุน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 2 การขอรับความช่วยเหลือด้านสวัสดิการ

การขอรับความช่วยเหลือด้านสวัสดิการ	การได้รับความช่วยเหลือสวัสดิการ	
	ค่ารักษาพยาบาล	เงินทดแทน
1 นักมวยที่จดทะเบียนและนักมวยที่มีอายุไม่ถึงสิบห้าปี ได้รับบาดเจ็บ จากการแข่งขันกีฬามวยโดยตรงเป็นเหตุให้		
1.1 บาดเจ็บไม่สาหัส แพทย์ให้พักไม่เกินสามสิบวัน	1,500 บาท	
1.2 บาดเจ็บสาหัส อวัยวะภายนอกและภายในแตกหัก แพทย์ให้พักเกินกว่าสามสิบวัน	15,000 บาท	10,000 บาท
1.3 ทูพพลภาพ บาดเจ็บเกินกว่าประกอบกิจวัตรประจำวันได้ หรือสูญเสียอวัยวะการได้เห็นได้ยิน	30,000 บาท	20,000 บาท
1.4 เสียชีวิต	100,000 บาท	100,000 บาท
2 กรณีนักมวย จำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลอย่างต่อเนื่องโดยความเห็นของแพทย์	100,000 บาท	
3 นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวย ประสบอุบัติเหตุเนื่องจากการแข่งขันมวยเป็นเหตุให้		
3.1 บาดเจ็บไม่สาหัส แพทย์ให้พักไม่เกิน สามสิบวัน	1,000 บาท	
3.2 บาดเจ็บสาหัสอวัยวะภายนอกและภายในแตกหัก แพทย์ให้พักเกินกว่าสามสิบวัน	10,000 บาท	5,000 บาท
3.3 ทูพพลภาพ บาดเจ็บเกินกว่าประกอบกิจวัตรประจำวันได้หรือสูญเสียอวัยวะการได้เห็นได้ยิน	20,000 บาท	10,000 บาท
3.4 เสียชีวิต	30,000 บาท	30,000 บาท

ตารางที่ 2 (ต่อ)

การขอรับความช่วยเหลือด้านสวัสดิการ	การได้รับความช่วยเหลือสวัสดิการ	
	ค่ารักษาพยาบาล	เงินทดแทน
4 อติตนักมวยที่มีชื่ออยู่ในทะเบียน บุคคลในวงการมวยหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องภายในค่ายมวยได้รับอุบัติเหตุเนื่องจากการแข่งขันชกมวยเป็นเหตุให้		
4.1 บาดเจ็บไม่สาหัส แพทย์ให้พักไม่เกิน สามสิบวัน	1,000 บาท	
4.2 บาดเจ็บสาหัส สูญเสียอวัยวะแพทย์ลงความเห็นให้รักษาเกินกว่าสามสิบวัน	5,000 บาท	
4.3 ทุพพลภาพ เจ็บป่วยหรือบาดเจ็บจนไม่สามารถประกอบอาชีพหรือกิจวัตรประจำวัน	10,000 บาท	
4.4 เสียชีวิต	15,000 บาท	
5 นักมวยที่ได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขันได้รับการรักษาแต่ทุพพลภาพถาวรจนไม่สามารถประกอบอาชีพนักมวยได้และไม่มีรายได้ประจำให้ได้รับการสงเคราะห์ ดังนี้		
5.1 ค่ายังชีพรายเดือนตามที่คณะกรรมการกำหนด		
5.2 ค่ารักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยจริง		
5.3 ส่งเสริมฝึกอาชีพตามควร		
5.4 การช่วยเหลืออื่นตามคณะกรรมการเห็นสมควร		
6 นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวยที่เป็นบุคคลธรรมดาได้รับอุบัติเหตุเนื่องจากการแข่งขันมวยและได้รับการรักษาพยาบาลแต่ยังทุพพลภาพโดยสิ้นเชิงให้ได้รับการสงเคราะห์ตาม ข้อ 5		
7 การช่วยเหลืออติตนักมวย ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนหรือบุคคลอื่นในวงการกีฬามวยในกรณีเนื่องจากทุพพลภาพให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการที่จะพิจารณา		

ที่มา : รวบรวมกฎหมายกีฬามวย (พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542) การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2544

ตอนที่ 2 ปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ

2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน N = 145	ร้อยละ
ตำแหน่ง		
- นายสนามมวย	5	3.47
- ผู้จัดการรายการแข่งขันมวย	20	13.79
- ผู้จัดการนักมวย	20	13.79
- หัวหน้าค่ายมวย	20	13.79
- ผู้ฝึกสอน	20	13.79
- นักมวย	20	13.79
- ผู้ตัดสิน	20	13.79
- ผู้สื่อข่าวกีฬา	20	13.79
เพศ		
- ชาย	141	97.24
- หญิง	4	2.76
อายุ		
- ต่ำกว่า 20 ปี	10	6.90
- 20 – 30 ปี	20	13.79
- 31 – 35 ปี	19	13.10
- 36 – 40 ปี	20	13.79
- 41 – 45 ปี	23	15.86
- มากกว่า 45 ปี	53	36.56

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน N = 145	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
- ประถมศึกษา	20	13.79
- มัธยมศึกษาตอนต้น	19	13.10
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	44	30.34
- อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	18	12.41
- ปริญญาตรี	39	26.90
- ปริญญาโท	4	2.76
- อื่น ๆ	1	0.70
สาขาวิชา		
- บริหารธุรกิจ	4	2.76
- พลศึกษา	15	10.34
- ปรัชญา	2	1.38
- เลขานุการ	3	2.07
- โฆษณา	2	1.38
- บัญชี	2	1.38
- ก่อสร้าง	2	1.38
- ไฟฟ้า	1	0.69
- นิติศาสตร์	4	2.76
- พัฒนาชุมชน	1	0.69
- บริหารการศึกษา	1	0.69
- คณิตศาสตร์	2	1.38
- โยธา	1	0.69
- วิทยาลัยการป้องกันราชอาณาจักร	1	0.69
- รัฐศาสตร์	2	1.38
- อุตสาหกรรม	2	1.38
- ภาษาอังกฤษ	1	0.69
- การตลาด	1	0.69
- นายร้อยตำรวจ	1	0.69

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน N = 145	ร้อยละ
- ภาษาไทย	1	0.69
- เครื่องกล	2	1.38
- อื่น ๆ	1	0.69
- ไม่ตอบ	93	64.13

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 97.24 และมีอายุมากกว่า 45 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 36.56 รองลงมา มีอายุ 41-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.86 และ รองลงมา มีอายุ 20-30 ปี และอายุ 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.79 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 30.34 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 26.90 และรองลงมา คือ ระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 13.79 โดยในระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษานั้นจะสำเร็จสาขา พลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 10.34 รองลงมาคือ บริหารธุรกิจและนิติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 2.76

ตารางที่ 3.1 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน N = 145	ร้อยละ
มีรายได้ต่อเดือน		
- ต่ำกว่า 5,000 บาท	9	6.21
- 5,001 – 10,000 บาท	25	17.24
- 10,001 – 15,000 บาท	30	20.69
- 15,001 – 20,000 บาท	58	40.00
- มากกว่า 20,000 บาท	23	15.86
ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งตามข้อที่ 1 ของท่าน		
- ต่ำกว่า 1 ปี	3	2.07
- 1 – 5 ปี	18	12.41
- 6 – 10 ปี	31	21.38
- มากกว่า 10 ปี	93	64.14
สาเหตุที่ท่านเข้าสู่วงการมวยไทยอาชีพ		
- มีความสนใจเป็นส่วนตัว	115	79.31
- ได้รับการชักชวนสนับสนุน	19	13.10
- โดยตำแหน่ง	8	5.52
- ได้รับการรับมอบหมาย	2	1.38
- เป็นอาชีพหลัก	1	0.69
การติดตามข่าวสารด้านกีฬามวยไทย		
- ติดตามข่าวสารด้านกีฬามวยไทยเป็นประจำ	129	88.97
- ติดตามข่าวสารด้านกีฬามวยไทยเป็นบางครั้ง	16	11.03
- ไม่ติดตามข่าวสารด้านกีฬามวยไทยเลย	0	0.00
ท่านติดตามข่าวสารมวยไทยจากสื่อประเภทใด		
- หนังสือพิมพ์รายวัน	137	94.48
- วิทยุ	112	77.24
- วารสารมวยรายสัปดาห์	120	82.76
- โทรทัศน์	107	73.79
- นิตยสารมวยรายเดือน	40	27.9

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน N = 145	ร้อยละ
- โทรศัพท์มือถือ	15	10.34
- อินเทอร์เน็ต	4	2.76
- อื่น ๆ (สนามมวย เพื่อน)	2	1.38
ท่านเข้าชมการแข่งขันมวยไทยภายในสนามมวยบ่อยครั้งเพียงใด		
- เป็นประจำสม่ำเสมอ	75	51.73
- 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์	22	15.17
- 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์	25	17.24
- ไม่ค่อยได้เข้าชมหรือแล้วแต่โอกาส	23	15.86
ท่านเข้าชมการแข่งขันมวยไทยที่สนามมวยใดมากที่สุด		
- ราชดำเนิน	42	28.97
- ลุมพินี	53	36.55
- อ้อมน้อย	12	8.27
- รังสิต	5	3.45
- ชั่วคราว (ภูธร)	1	0.69
- หนองมน	2	1.38
- โทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง 7	13	8.96
- สำโรง	7	4.83
- บางใหญ่	3	2.07
- อติศร	1	0.69
- นวนคร	6	4.14
ในช่วงระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2540 - 2543) ท่านเคย เข้ารับการอบรม สัมมนา ชุมนุม หรือการประชุมอื่นใดที่มี เนื้อหาความรู้เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาวงการกีฬามวยไทย ให้ก้าวหน้าหรือไม่		
- เคย	65	44.83
- ไม่เคย	80	55.17
ถ้า เคย หัวข้อที่เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว		
- พ.ร.บ. มวยไทย	38	58.46

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน N = 145	ร้อยละ
- การพัฒนามวยภูธร	4	6.15
- มวยไทยในทัศนะของท่าน	3	4.62
- สภามวยไทยโลก	6	9.23
- การตัดสินมวยไทย	6	9.23
- กีฬามวยไทยเพื่อหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ	1	1.54
- คัดค้านอายุนักมวย	4	6.15
- การช่วยเหลือนักมวยพิการและผู้บาดเจ็บ	2	3.08
- โรงเรียนมวยไทย	1	1.54

จากตารางที่ 3.1 จะเห็นได้ว่า รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้ประมาณ 15,001 - 20,000 บาท ร้อยละ 40.00 รองลงมา คือประมาณ 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 20.69 และรองลงมา คือ 5,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 17.24 ประสบการณ์ในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ มากกว่า 10 ปี ร้อยละ 64.14 รองลงมาคือ 6 - 10 ปี ร้อยละ 21.38 และรองลงมาคือ 1-5 ปี ร้อยละ 12.41 สาเหตุส่วนใหญ่ที่เข้ามาสู่วงการมวยไทยอาชีพ คือ มีความสนใจส่วนตัว ร้อยละ 79.31 รองลงมาคือ ได้รับการชักชวนสนับสนุน ร้อยละ 13.10 และรองลงมาคือ โดยตำแหน่ง ร้อยละ 5.52 ในการติดตามข่าวสารด้านกีฬามวยไทยนั้นส่วนใหญ่ติดตามข่าวสารเป็นประจำ ร้อยละ 88.97 ซึ่งติดตามจากสื่อหนังสือพิมพ์รายวัน ร้อยละ 94.48 รองลงมาคือวารสารมวยรายสัปดาห์ ร้อยละ 82.76 และรองลงมาคือวิทยุ ร้อยละ 77.24 ในรอบสัปดาห์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้าชมการแข่งขันมวยไทยเป็นประจำสม่ำเสมอ ร้อยละ 51.73 รองลงมาคือ 3 - 4 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 17.24 และรองลงมาคือ ไม่ค่อยได้เข้าชมหรือแล้วแต่โอกาส ร้อยละ 15.86 สนามมวยที่เข้าชมส่วนใหญ่เข้าชมที่สนามมวยลุมพินี ร้อยละ 36.55 รองลงมาคือ สนามมวยราชดำเนิน ร้อยละ 28.97 และรองลงมาคือ สนามมวยโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ร้อยละ 8.96 และในช่วงระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2540 - 2543) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรมสัมมนา ชุมนุมหรือการประชุมอื่นใดที่มีเนื้อหาความรู้เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนางานการกีฬามวยไทยให้ก้าวหน้า ร้อยละ 44.83 โดยหัวข้อที่เข้าร่วมได้แก่ พ.ร.บ. กีฬามวย ร้อยละ 58.46 รองลงมาคือ สภามวยไทยโลก และการตัดสินมวยไทย ร้อยละ 9.23 และรองลงมาคือ การพัฒนามวยภูธร และคัดค้านอายุนักมวย ร้อยละ 6.15

2.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัญหาในการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ ด้านความสามารถของนักกีฬา

รายการปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ		\bar{X}	SD.
<u>ด้านความสามารถของนักกีฬา</u>			
1	ขาดการสนับสนุนส่งเสริมนักมวยไทย รุ่น 140 ปอนด์ ขึ้นไป ในสภามวยไทยโลก	3.10	1.01
2	นักมวยไทย รุ่น 135 ปอนด์ขึ้นไปไม่ได้รับความสนใจและการส่งเสริมที่ดีจากผู้จัดรายการแข่งขันมวยทั้งในกรุงเทพมหานครและตามต่างจังหวัด	3.12	0.66
3	ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริม และสนับสนุนกีฬามวยไทยให้เป็นที่ยอมรับในกีฬาซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์	2.80	0.84
4	ขาดการสนับสนุนให้นักมวยไทยใช้ศิลปะแม่ไม้มวยไทย	3.29	0.52
5	ไม่มีการให้แชมป์เงิน 2 สนามมวยมาตรฐานพิสูจน์ความสามารถ	3.60	0.73
6	นักมวยที่ไม่อยู่ในเครื่องผู้จัดรายการแข่งขันมวย แม้จะมีอันดับความสามารถสูงก็ไม่มีโอกาสได้ชิงแชมป์เงิน	3.75	0.53
7	ความสามารถของนักมวยอยู่ในวงจำกัด เน้นแต่พลังกำลัง การหักเหลี่ยมและอาวุธเข้าเป็นหลัก	3.46	0.61
8	นักมวยมีความสามารถด้านศิลปะแม่ไม้มวยไทยน้อยเนื่องจากผู้ที่ถ่ายทอดมีความรู้ค่อนข้างจำกัด	2.99	0.83
9	การพนันมวยเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักมวยไม่ได้แสดงความสามารถออกอาวุธหรือใช้ศิลปะแม่ไม้มวยไทยอย่างเต็มที่	3.34	0.80
10	ขาดการสนับสนุนให้นักมวยหญิงมีความสามารถอย่างแท้จริงเนื่องจากความเชื่อโชคลาง วัฒนธรรมและประเพณีไทย	3.25	0.83
11	นักมวยเด็กเป็นที่นิยมและยอมรับตามต่างจังหวัดมากจนลืมนึกถึงสวัสดิภาพคุณภาพ และวุฒิภาวะ	2.68	0.93
12	ความสามารถของนักมวยถูกนำไปใช้ในทางที่ผิดเอาเปรียบคู่ต่อสู้ เช่น จับเชือกการซ้ำเติม ตีกระจับ หมดยกออกอาวุธแถม เป็นต้น	2.33	0.82
รวม		3.14	0.34

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า ปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ ในด้านความสามารถของนักกีฬามวยไทยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 6 นักมวยที่ไม่อยู่ในเครือข่ายการจัดการแข่งขันมวยแม้จะมีอันดับความสามารถสูงก็ไม่มีโอกาสได้ชิงแชมป์เงิน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.75 รองลงมาคือ ข้อที่ 5 ไม่มีการให้แชมป์เงิน 2 สนามมวยมาตรฐานพิสูจน์ความสามารถ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 และรองลงมา คือ ข้อที่ 7 ความสามารถของนักมวยอยู่ในวงจำกัด เน้นแต่พลังกำลัง การหักเหลี่ยมและอาวุธเข้าเป็นหลัก โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.46 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 12 ความสามารถของนักมวยถูกนำไปใช้ในทางที่ผิดเอาเปรียบคู่ต่อสู้ เช่น จับเชือก การซ้ำเติม ตีกระจับ หมดยกออกอาวุธแถม เป็นต้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 รองลงมาคือ ข้อที่ 11 นักมวยเด็กเป็นที่นิยมและยอมรับตามต่างจังหวัดมากจนลืมนึกถึงสวัสดิภาพ คุณภาพ และวุฒิภาวะ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 และรองลงมา คือ ข้อที่ 3 ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริม และสนับสนุนกีฬามวยไทยให้เป็นที่ยอมรับในกีฬาซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทย เพื่อการอาชีพ ด้านความนิยม

รายการปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ		\bar{X}	SD.
ด้านความนิยม			
1	ผู้จัดรายการแข่งขันมวยเก็บค่าดูแลเกินไป	2.98	0.58
2	การประกบคู่มวยในบางรายการไม่เหมาะสม	2.96	0.60
3	นักมวยจำนวนมากไม่เห็นประโยชน์และคุณค่าของการไหว้ครู	2.68	0.87
4	มีการเปลี่ยนแปลงรายการอย่างกะทันหันโดยไม่แจ้งให้ทราบล่วงหน้า	2.49	0.71
5	ผู้จัดรายการแข่งขันมวยมักจัดมวยที่ไม่เป็นที่รู้จักหลายคู่เกินไป	2.88	0.72
6	ผู้จัดรายการแข่งขันมวยจัดมวยไม่มีเอกลักษณ์ฉายาโดดเด่นขึ้นชกทำให้คนดูน้อย	2.90	0.70
7	นักมวยชกดูเหิงมากเกินไป	3.02	0.57
8	ผู้จัดรายการแข่งขันมวยชอบจัดนักมวยที่หมดสภาพขึ้นชกเป็นประจำ	2.56	0.73
9	ผู้จัดรายการแข่งขันมวยชอบจัดนักมวยที่มีประวัติล้มมวยบ่อย	2.59	0.75
10	ผู้จัดรายการแข่งขันมวยชอบจัดมวยเด็กที่พิกัดต่ำกว่า 100 ปอนด์ ทำให้เด็กหมดสภาพก่อนวัยอันสมควรเป็นสาเหตุให้ประเทศไทยไม่มีนักมวยรุ่นน้ำหนักมาก	3.21	0.65
11	ผู้ชมขาดศรัทธาต่อการทำงานของผู้จัดรายการแข่งขันมวย	2.90	0.70
12	ผู้บริหารสนามมวยเวทีไม่ยอมฟังความคิดเห็นจากผู้ชมทำให้มีผู้ชมน้อย	3.01	0.72
13	ผู้บริหารสนามมวยเวทีมีวิสัยทัศน์ไม่กว้างไกลทำให้นักมวยไม่พัฒนา	3.00	0.73
14	หัวหน้าค่ายมวยประสบปัญหาการเงินทำให้พัฒนานักมวยได้ไม่เต็มที่	2.58	0.76
15	การตัดสินใจของผู้ตัดสินไม่มีจุดยืนเป็นของตนเอง	2.68	0.75
16	ผู้ตัดสินได้รับอันตรายจาก สิ่งของที่ผู้ประท้วงขว้างปาลงมาบนสนามมวย	2.12	0.71
17	มาตรการรักษาความปลอดภัยของสนามมวยไร้ประสิทธิภาพ	2.52	0.83
18	นักมวยถูกโกงและได้รับการกลั่นแกล้งจากเซียนพนันในพื้นที่	2.38	0.88
19	นักมวยชอบชกโดยไม่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา	2.11	0.86
20	มีการประท้วงเพื่อกลับคำตัดสินของผู้ตัดสินเป็นประจำ	1.92	0.76
21	จัดเวลาการถ่ายทอดไม่ดีทำให้ผู้ชมทางบ้านดูมวยไม่ครบคู่	2.62	0.83
22	นักมวยไม่สามารถควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในพิกัด	2.74	0.78
23	นักมวยได้รับค่าตัวจากหัวหน้าค่ายมวยหรือผู้จัดการนักมวยน้อยกว่าที่ควร	2.85	0.72
24	ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคนดูที่เล่นพนันเมื่อมวยแพ้แล้วโหด	3.03	0.76

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายการปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ		\bar{X}	SD.
<u>ด้านความนิยม</u>			
25	ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากผู้ตัดสินที่ขาดความรอบครอบ	2.53	0.79
26	ขาดการสนับสนุนที่ดีจากผู้ปกครอง	2.08	0.84
27	นักมวยไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ที่ดีจากหัวหน้าค่ายมวยหรือผู้จัดการนักมวย	2.47	0.75
28	ไม่ได้รับความยุติธรรมที่ดีจากหัวหน้าค่ายมวยหรือผู้จัดการนักมวย	2.57	0.77
29	อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมขาดคุณภาพ	2.70	0.74
30	อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมมีราคาแพง	3.20	0.66
31	อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมมีไม่เพียงพอ	2.64	0.79
32	นักมวยที่กำลังศึกษาอยู่มีเวลาในการฝึกซ้อมน้อย	2.66	0.89
รวม		2.68	0.31

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า ปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพในด้านความนิยมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 10 ผู้จัดการรายการแข่งขันมวยชอบจัดมวยเด็กที่ฝึกต่ำกว่า 100 ปอนด์ ทำให้เด็กหมดสภาพก่อนวัยอันควรเป็นสาเหตุให้ประเทศไทยไม่มีนักมวยรุ่นน้ำหนักมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.21 รองลงมาคือ ข้อที่ 30 อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมมีราคาแพง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และรองลงมา คือข้อที่ 24 ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากผู้ตัดสินที่เล่นพนันเมื่อมวยแพ้แล้วให้ไล่ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 20 มีการประท้วงเพื่อกลับคำตัดสินของผู้ตัดสินเป็นประจำโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 รองลงมาคือ ข้อที่ 26 ขาดการสนับสนุนที่ดีจากผู้ปกครอง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 และรองลงมา คือ ข้อที่ 19 นักมวยชอบชกโดยไม่มีน้ำใจนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.11

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทย เพื่อการอาชีพ ด้านองค์กรกีฬา

รายการปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ		\bar{X}	SD.
<u>ด้านองค์กรกีฬา</u>			
1	องค์กรมวยไทยสมัครเล่นนานาชาติ 2 องค์กรมีความขัดแย้งกัน	3.21	0.65
2	ค่ายมวย สโมสรต่าง ๆ ทั่วประเทศไม่เห็นความสำคัญของการเป็นสมาชิกของ สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย	3.09	0.70
3	สมาชิกของค่ายมวยต่าง ๆ มีจำนวนน้อยกว่า 100 คน	2.69	0.72
4	สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทยไม่มีอำนาจในการบังคับให้ค่ายมวยต่าง ๆ ทั่วประเทศขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิก	3.29	0.73
5	ค่ายมวยเป็นจำนวนมากยังไม่ขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิก	3.35	0.76
6	นักมวยเป็นจำนวนมากยังไม่จดทะเบียน	3.23	0.75
7	องค์กรกีฬามวยไทยยังจัดตั้งไม่ทั่วประเทศ	3.27	0.71
8	มีสถาบันฝึกมวยไทยในประเทศจำนวนน้อยที่ได้รับการรับรองเกี่ยวกับ หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนจากรัฐ	3.21	0.83
9	ไม่มีสถาบันฝึกมวยไทยในประเทศที่ได้รับมาตรฐาน	3.20	0.88
10	จำนวนผู้ผ่านการอบรมนักมวยไทยมีน้อยกว่า 100 คนต่อปี	2.71	0.86
11	มีสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนมวยไทยที่มีคุณภาพไม่เพียงพอ	2.98	0.76
12	ผู้ผ่านการอบรมผู้ฝึกสอนมวยไทยมีน้อยกว่า 100 คนต่อปี	3.00	0.83
13	สถาบันผลิตผู้ตัดสินมวยไทยที่มีคุณภาพมีไม่เพียงพอ	3.12	0.78
14	ผู้ผ่านการอบรมผู้ตัดสินมวยไทยที่มีคุณภาพมีไม่เพียงพอ	2.89	0.72
15	สถาบันผลิตผู้บริหารกีฬามวยไทยในประเทศ มีจำนวนน้อยเกินไป	3.04	0.76
16	จำนวนผู้ผ่านการอบรมผู้บริหารกีฬาในประเทศ มีน้อยกว่า 100 คนต่อปี	2.66	0.79
รวม		3.09	0.41

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่าปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพด้านองค์กรกีฬา อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 5 ค่ายมวยเป็นจำนวนมากยังไม่ขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิก โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.35 รองลงมาคือ ข้อที่ 4 สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทยไม่มีอำนาจในการบังคับให้ค่ายมวยต่าง ๆ ทั่วประเทศขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 และรองลงมาคือ

ข้อที่ 7 องค์กรกีฬามวยไทยยังจัดตั้งไม่ทั่วประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 16 จำนวนผู้ผ่านการอบรมผู้บริหารกีฬาในประเทศไทย มีน้อยกว่า 100 คนต่อปี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 รองลงมาคือ ข้อที่ 3 สมาชิกของค่ายมวยต่าง ๆ มีจำนวนน้อยกว่า 100 คน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 และรองลงมา คือ ข้อที่ 10 จำนวนผู้ผ่านการอบรมนักมวยไทยมีน้อยกว่า 100 คนต่อปี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทย เพื่อการอาชีพ ด้านบุคลากร

รายการปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ		\bar{X}	SD.
ด้านบุคลากร			
1	นักมวยไทยเป็นจำนวนมากยังไม่ได้จดทะเบียน	3.31	0.74
2	ผู้ฝึกสอนเป็นจำนวนมากไม่ได้จดทะเบียน	3.33	0.65
3	ผู้ตัดสินเป็นจำนวนมากไม่ได้จดทะเบียน	2.84	0.86
4	ผู้จัดการนักมวยและหัวหน้าค่ายมวยเป็นจำนวนมากไม่ได้จดทะเบียน	3.03	0.77
5	ผู้บริหารองค์กรมวยไทยจำนวนมากที่ยังไม่ได้จดทะเบียน	2.79	0.85
6	นักมวยจำนวนมากไม่เล็งเห็นประโยชน์และความปลอดภัยจากการใส่ฟันยางเพื่อป้องกันอันตราย	3.14	0.79
7	นักมวยหลายคนไม่เข้าใจเรื่องระบบของการให้คะแนน	3.09	0.75
8	นักมวยหลายคนไม่เข้าใจวิธีการลด และควบคุมน้ำหนักจนทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพตนเองและผลการแข่งขัน	2.97	0.77
9	ผู้ฝึกสอนขาดความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาโปรแกรมฝึกซ้อม	2.77	0.77
10	ผู้ฝึกสอนไม่เข้าใจวิธีการควบคุม และลดน้ำหนักนักมวยอย่างมีประสิทธิภาพ	2.74	0.76
11	ผู้ฝึกสอนไม่มีการวัดและประเมินผล การฝึกซ้อมเพื่อการแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องให้นักกีฬา	2.99	0.72
12	ผู้ฝึกสอนไม่มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา	3.38	0.65
13	ผู้ตัดสินขาดบุคลิกภาพของผู้ตัดสินที่ดี	2.47	0.72
14	ผู้ตัดสินมีสมรรถภาพทางกายไม่ดี	2.44	0.75
15	ผู้ตัดสินบางคนมีพฤติกรรม ไม่เหมาะสมทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ	2.77	0.82
16	ผู้จัดการรายการแข่งขันมวย ขาดความสามัคคีมีการแบ่งพรรคแบ่งพวก	3.45	0.64
17	ผู้จัดการรายการแข่งขันมวยมีมนุษยสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับผู้เกี่ยวข้อง	2.79	0.74
18	ผู้จัดการรายการแข่งขันมวยมีปัญหาด้านการเงิน	2.73	0.77
19	ผู้บริหารองค์กรมวยไทยขาดภาวะความเป็นผู้นำที่ดี	2.50	0.73
20	ผู้บริหารสนามมวยเวทีไม่เสียสละอุทิศเวลาให้กับงานอย่างเต็มที่	2.79	0.71

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ		\bar{X}	SD.
<u>ด้านบุคลากร</u>			
21	ผู้บริหารสนามมวยไม่มีความรู้ด้านกฎกติกาการแข่งขัน	2.62	0.71
22	ผู้บริหารสนามมวยขาดความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับกีฬามวย	2.59	0.76
23	ผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวย ผู้จัดการรายการแข่งขันมวย และนายสนามมวยไม่ดูแลเอาใจใส่ สร้างขวัญกำลังใจแก่นักมวยระหว่างการฝึกซ้อม	2.66	0.78
24	ผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวย ไม่มีความรู้ด้านกฎ กติกาการแข่งขันมวย	2.62	0.64
25	ผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวย ขาดประสบการณ์และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมวยไทยที่ดี	2.62	0.68
26	ผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวย ไม่นำความรู้ผลงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาพัฒนาค่ายมวยให้มีประสิทธิภาพ	3.19	0.62
รวม		2.87	0.34

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า ปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ ด้านบุคลากรอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 16 ผู้จัดการรายการแข่งขันมวย ขาดความสามัคคีมีการแบ่งพรรคแบ่งพวก โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.45 รองลงมา คือ ข้อที่ 12 ผู้ฝึกสอนไม่มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และรองลงมา คือ ข้อที่ 2 ผู้ฝึกสอนเป็นจำนวนมากไม่ได้จดทะเบียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 14 ผู้ตัดสินมีสมรรถภาพทางกายไม่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 รองลงมา คือ ข้อที่ 13 ผู้ตัดสินขาด บุคลิกภาพของผู้ตัดสินที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 และรองลงมา คือ ข้อที่ 19 ผู้บริหารองค์กรมวยไทยขาดภาวะความเป็นผู้นำที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทย เพื่อการอาชีพ ด้านรายได้

รายการปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ		\bar{X}	SD.
<u>ด้านรายได้</u>			
1	นักมวยมีรายได้ไม่เพียงพอเพราะไม่ได้รับความเป็นธรรมเกี่ยวกับค่าตัว	3.16	0.68
2	นักมวยมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตประจำวันเพราะมีโปรแกรมชกน้อย	3.21	0.62
3	ผู้ฝึกสอนมีรายได้ไม่เพียงพอเพราะ นักมวยในค่ายไม่มีโปรแกรมชก	3.10	0.65
4	ผู้ตัดสินได้รับค่าจ้างไม่เหมาะสมกับคุณวุฒิ	2.90	0.72
5	ผู้ตัดสินมีรายได้ไม่เพียงพอ	2.75	0.80
6	คนดูให้การสนับสนุนน้อยทำให้ผู้จัดการแข่งขันมวยประสพภาวะขาดทุน	2.63	0.93
7	ค่ายมวยมีรายได้ไม่เพียงพอเพราะขาดนักมวยที่มีค่าตัวสูงเลี้ยงค่าย	3.46	0.67
8	สนามมวยไม่ได้รับการสนับสนุนจากคนดูและภาคเอกชน	2.55	1.04
9	ผู้บริหารสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทยไม่มีรายได้จากการบริหาร	2.78	0.84
10	ผู้จัดการนักมวย และหัวหน้าค่ายมวย มีรายได้ไม่เพียงพอเพราะนักมวยไม่ค่อยได้ขึ้นชกและถูกกดขี่ด้านค่าตัวนักมวย	3.25	0.68
11	ผู้บริหารสนามมวยมีรายได้ไม่เพียงพอเพราะขาดผู้จัดการแข่งขันมวย	2.04	0.94
รวม		2.89	0.40

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่า ปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ ด้านรายได้ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 7 ค่ายมวยมีรายได้ไม่เพียงพอ เพราะขาดนักมวยที่มีค่าตัวสูงเลี้ยงค่ายโดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.46 รองลงมาคือ ข้อที่ 10 ผู้จัดการนักมวยและหัวหน้าค่ายมวยมีรายได้ไม่เพียงพอเพราะนักมวยไม่ค่อยได้ขึ้นชกและถูกกดขี่ด้านค่าตัวนักมวย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 และรองลงมา คือ ข้อที่ 2 นักมวยมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตประจำวัน เพราะมีโปรแกรมชกน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 11 ผู้บริหารสนามมวยมีรายได้ไม่เพียงพอเพราะขาดผู้จัดการแข่งขันมวย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.04 รองลงมาคือ ข้อที่ 8 สนามมวยไม่ได้รับการสนับสนุนจากคนดูและภาคเอกชน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 และรองลงมา คือ ข้อที่ 6 คนดูให้การสนับสนุนน้อย ทำให้ผู้จัดการแข่งขันมวยประสพภาวะขาดทุนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทย
เพื่อการอาชีพ ด้านสถานที่

รายการปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ		\bar{X}	SD.
<u>ด้านสถานที่</u>			
1	สนามมวยที่ได้รับมาตรฐานมีจำนวนน้อย	2.71	0.77
2	ไม่มีเกณฑ์มาตรฐานของสนามมวยมาตรฐาน	2.93	0.69
3	สถานที่จอดรถยนต์ไม่สะดวก	2.70	0.81
4	ค่าบริการจอดรถยนต์แพงเกินไป	2.72	0.84
5	ขาดมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่นักมวย	2.71	0.82
6	อุปกรณ์ประกอบสนามมวยสำหรับการแข่งขันขาดคุณภาพและไม่ได้มาตรฐาน	2.27	0.82
7	ห้องน้ำและสิ่งอำนวยความสะดวกไม่สะอาดมีกลิ่นรบกวน	2.69	0.82
8	ขาดระบบถ่ายเทอากาศที่ดีทำให้มีมลพิษจากควันบุหรี่สูง	2.79	0.81
9	ไม่มีระบบไฟฟ้าสำรองกรณีเหตุการณ์ฉุกเฉิน	2.38	0.83
10	ขาดเจ้าหน้าที่และระบบการรักษาความปลอดภัยที่ดี	2.66	0.77
11	สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีจำนวนน้อย	2.35	0.71
12	ขาดสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการลดน้ำหนัก	2.62	0.71
13	ห้องน้ำและที่อาบน้ำชำระร่างกายสำหรับนักมวยหลังการแข่งขันมีไม่เพียงพอ	2.30	0.69
14	ขาดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการตรวจสารเสพติดนักมวย	2.42	0.78
15	ขาดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการตรวจสารเสพติดนักมวย	3.29	0.77
16	ไม่มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของค่ายมวยที่ดี	3.11	0.59
17	ค่ายมวยไม่มีสวัสดิการที่ดีให้แก่บุคลากรภายในค่าย	3.05	0.59
18	อุปกรณ์กีฬาสำหรับการฝึกซ้อมในค่ายขาดคุณภาพและไม่ได้มาตรฐาน	2.46	0.78
19	ขาดระบบการจัดเก็บอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ถูกต้องวิธี	2.60	0.74
20	ค่ายมวยมีสนามมวยสำหรับให้นักมวยใช้ในการฝึกซ้อมไม่เพียงพอ	2.61	0.79
21	ไม่มีการตรวจสอบคุณภาพของอุปกรณ์กีฬา	2.73	0.74
22	ขาดเครื่องมือสำหรับออกกำลังกายและเสริมสร้างกล้ามเนื้อที่ทันสมัย	3.15	0.61
23	ขาดพาหนะสำหรับพานักมวยเดินทางไปแข่งขัน	2.56	0.86
24	สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทยไม่มีสถานที่และสำนักงานเป็นของสมาคม ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ไม่สะดวก	2.92	0.80

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายการปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ		\bar{x}	SD.
<u>ด้านสถานที่</u>			
25	สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทยขาดงบประมาณสนับสนุน	3.09	0.67
26	การเผยแพร่ข่าวสารและให้ความรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่บุคคลในวงการมวยของสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย ขาดความต่อเนื่อง	3.05	0.70
รวม		2.73	0.34

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า ปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ ด้านสถานที่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 15 ขาดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการตรวจสารเสพติดนักมวย โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.29 รองลงมาคือ ข้อที่ 22 ขาดเครื่องมือสำหรับการออกกำลังกายและเสริมสร้างกล้ามเนื้อที่ทันสมัย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และรองลงมา คือข้อที่ 16 ไม่มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของค่ายมวยที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 6 อุปกรณ์ประกอบสนามมวยสำหรับการแข่งขันขาดคุณภาพและไม่ได้มาตรฐาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27 รองลงมาคือ ข้อที่ 13 ห้องน้ำและที่อาบน้ำชำระร่างกายสำหรับนักมวยหลังการแข่งขันมีไม่เพียงพอ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 และรองลงมา คือ ข้อที่ 11 สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีจำนวนน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทย เพื่อการอาชีพ ด้านกฎหมายกีฬา

รายการปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ		\bar{X}	SD.
<u>ด้านกฎหมายกีฬา</u>			
1	ผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการมวยไทย ขาดความรู้ความเข้าใจในกฎหมาย	3.29	0.63
2	ขาดการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ความรู้เรื่องกฎหมายกีฬามวย	3.26	0.65
3	การประชาสัมพันธ์เรื่องกฎหมายกีฬามวยขาดความต่อเนื่อง	3.25	0.64
4	ผู้ทรงคุณวุฒิกีฬามวยที่เป็นบุคคลภายนอกไม่เข้าใจความรู้สึกและความต้องการของคนในวงการมวย	3.32	0.62
5	หน่วยงานการกีฬาแห่งประเทศไทยที่รับผิดชอบในเรื่อง พระราชบัญญัติกีฬามวย ดำเนินการล่าช้า	3.23	0.73
6	พระราชบัญญัติกีฬามวย เป็นเครื่องมือที่จะนำไปใช้ในทางทุจริต สำหรับผู้ที่รักษา และ ควบคุมกฎหมาย	2.75	0.84
7	ยังไม่มีกฎกระทรวงหรือกฎหมายประกอบ พระราชบัญญัติกีฬามวย	1.16	0.47
8	การพิจารณาโทษนักมวยที่ล้มมวยล่าช้า	3.49	0.68
9	ความเข้าใจในทางปฏิบัติระหว่างหัวหน้าค่ายมวยและผู้ออกกฎหมายไม่ตรงกัน	3.46	0.57
10	พระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับ ข.) พ.ศ. 2478 ที่กระทรวงมหาดไทยดูแล รับผิดชอบขาดการปรับปรุงให้ทันต่อภาวะปัจจุบัน	3.10	0.81
11	กฎกติกาการแข่งขันมวยไทยอาชีพในปัจจุบัน ยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	2.89	0.90
รวม		3.02	0.37

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่าปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพด้านกฎหมายกีฬา อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหา มากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 8 การพิจารณาโทษนักมวยที่ล้มมวยล่าช้า โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.49 รองลงมาคือ ข้อที่ 9 ความเข้าใจในทางปฏิบัติระหว่างหัวหน้าค่ายมวยและ ผู้ออกกฎหมาย ไม่ตรงกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.46 และรองลงมา คือข้อที่ 4 ผู้ทรงคุณวุฒิกีฬามวยที่เป็นบุคคล ภายนอกไม่เข้าใจความรู้สึกและความต้องการของคนในวงการมวย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 7 ยังไม่มีกฎกระทรวงหรือกฎหมาย ประกอบพระราชบัญญัติกีฬามวย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.16 รองลงมาคือ ข้อ 6 พระราชบัญญัติ

กีฬามวยเป็นเครื่องมือที่จะนำไปใช้ในทางทุจริต สำหรับผู้ที่รักษาและควบคุมกฎหมาย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 และรองลงมา คือ ข้อที่ 11 กฎระเบียบกติกาการแข่งขันมวยไทยอาชีพ ในปัจจุบัน ยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทย เพื่อการอาชีพ ด้านการจัดการแข่งขัน

รายการปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ		\bar{X}	SD.
ด้านการจัดการแข่งขัน			
1	การขออนุญาตจัดการแข่งขันชมมวยจากหน่วยงานราชการมีความยุ่งยาก	3.28	0.71
2	ค่าธรรมเนียมภาษีจัดการแข่งขันมวยแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกัน	3.28	0.69
3	หน่วยงานราชการบางพื้นที่ในต่างจังหวัดไม่สนับสนุนการจัดการแข่งขันชมมวย	3.09	0.74
4	ขาดการสนับสนุนด้านการเงิน	2.81	0.73
5	ขาดการสนับสนุนคู่มวยประกอบในรายการ	2.81	0.70
6	แพทย์ไม่ได้รับรองสุขภาพของนักมวยก่อนการแข่งขัน	2.42	0.82
7	ขาดแพทย์ประจำสนาม ในระหว่างที่การแข่งขันกำลังดำเนินอยู่	2.56	0.86
8	ขาดพยาบาลประจำสนาม ในระหว่างที่การแข่งขันกำลังดำเนินอยู่	2.57	0.85
9	ขาดอุปกรณ์การแพทย์ประจำสนาม ในระหว่างที่การแข่งขันกำลังดำเนินอยู่	2.60	0.84
10	ขาดรถพยาบาลฉุกเฉินประจำสนาม ในระหว่างที่การแข่งขันกำลังดำเนินอยู่	2.81	0.83
11	ไม่มีการประกันอุบัติเหตุสำหรับนักมวยที่ทำการแข่งขัน	2.85	0.84
12	การแลกเปลี่ยนคู่มวยระหว่างผู้จัดรายการแข่งขันมวยมีน้อยมาก	3.16	0.57
13	ขาดคู่มวยเดิมพันเพื่อดึงดูดความสนใจจากคนดู	2.98	0.66
14	นักมวยในรายการมีฝีมือห่างชั้นกันมาก	2.16	0.54
15	นักมวยในรายการมีรูปร่างแตกต่างกันมาก	2.08	0.50
16	ผู้ตัดสินขาดการตัดสินใจที่ดี ทำให้นักมวยในรายการเสมอหลายคู่	2.47	0.71
17	ผู้ตัดสินฟังเสียงคนดูที่เล่นการพนันมากเกินไปทำให้นักมวยในรายการถูกไล่ลง ฐานชกไม่สมศักดิ์ศรีเป็นประจำ	2.22	0.69
18	ผู้จัดรายการแข่งขันมวยเปลี่ยนหรือถอนมวยในรายการกะทันหัน	2.57	0.71
19	ผู้จัดรายการแข่งขันมวยจัดมวยในรายการไม่สนุกทำให้คู่มวยมีการน็อกกันมาก	2.08	0.61
20	ผู้จัดรายการแข่งขันมวยจัดให้นักมวยที่หมดสภาพหรือ มีประวัติเคยถูกไล่ ลงมาก่อนเข้ามาชกในรายการ	2.01	0.59
21	มีคนดูบางกลุ่มพยายามใช้สิทธิในการชมฟรีโดยไม่เสียค่าผ่านประตู	3.11	0.72
22	สนามมวยประชาสัมพันธ์รายการแข่งขันมวยไทยน้อยเกินไป	2.85	0.666

ตารางที่ 11 (ต่อ)

รายการปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ		\bar{X}	SD.
<u>ด้านการจัดการแข่งขัน</u>			
23	การประชาสัมพันธ์รายการแข่งขันมวยไทยของสนามมวยไม่ต่อเนื่อง	2.76	0.71
24	สนามมวยจัดให้มีการแข่งขันตรงกับวันที่มีการถ่ายทอดสดมวยทางโทรทัศน์	2.36	0.81
25	สนามมวยในกรุงเทพมหานครมีคนดูน้อยหากจัดตรงกับวันหยุดเทศกาลสำคัญ	3.36	0.67
รวม		2.72	0.30

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า ปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ ด้านการจัดการแข่งขัน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 25 สนามมวยในกรุงเทพมหานครมีคนดูน้อยหากจัดตรงกับวันหยุด เทศกาลสำคัญ โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.36 รองลงมาคือ ข้อที่ 1 การขออนุญาตจัดการแข่งขันจากหน่วยงานราชการมีความยุ่งยาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และรองลงมาคือ ข้อที่ 2 ค่าธรรมเนียมภาษีจัดการแข่งขันมวยแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 20 ผู้จัดรายการแข่งขันมวยจัดให้นักมวยที่หมดสภาพหรือ มีประวัติเคยถูกไล่อกลงมาก่อนเข้ามาชกในรายการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.01 รองลงมาคือ ข้อที่ 19 ผู้จัดรายการแข่งขันมวยจัดมวยในรายการไม่สนุก ทำให้นักมวยมีการน็อกกันมาก และข้อที่ 15 นักมวยในรายการมีรูปร่างแตกต่างกันมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 และรองลงมา คือข้อที่ 14 นักมวยในรายการมีฝีมือห่างชั้นกันมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทย เพื่อการอาชีพ ด้านสื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์

รายการปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ		\bar{X}	SD.
<u>ด้านสื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์</u>			
1	ผู้สื่อข่าวไม่ได้รับความสะดวกในขณะปฏิบัติหน้าที่	2.18	0.83
2	ขั้นตอนในการขออนุญาตทำข่าวค่อนข้างยุ่งยาก	2.44	0.88
3	ผู้สื่อข่าวได้รับผลกระทบจากการขว้างปาสิ่งของของประท้วงบนเวที	2.14	0.81
4	ผู้สื่อข่าวไม่ได้รับความปลอดภัยจากการเสนอข่าวที่เป็นจริง	2.69	0.78
5	ผู้สื่อข่าวบางคนขาดจรรยาบรรณทำให้ตกเป็นเครื่องมือให้กับบุคคลอื่นที่ต้องการให้เสนอข่าวที่บิดเบือนความเป็นจริง	3.14	0.64
6	นักจัดรายการวิทยุใช้สื่อเป็นเครื่องมือกล่าวโจมตีบุคคลอื่น ๆ ในวงการมวย	3.08	0.69
7	ภาพพจน์ของสื่อขณะปฏิบัติหน้าที่ไปในทางที่มีขอบ เช่น การส่งสัญญาณมือ	3.16	0.70
8	การพากย์มวยของพิธีกรไม่สร้างสรรค์	2.79	0.78
9	การพากย์มวยของพิธีกรขาดความรู้ที่แท้จริง	2.76	0.76
10	การปฏิบัติหน้าที่ของสื่อขาดความรอบคอบไม่ตรวจสอบรายละเอียดก่อนทำการเสนอข่าวทำให้ข้อมูลที่เผยแพร่ผิดพลาด	2.99	0.62
11	ค่าเช่าเวลาของสถานีในการถ่ายทอดเสียงรายการมวยไทยทางวิทยุมีราคาแพง	3.21	0.53
12	ค่าเช่าเวลาของสถานีในการถ่ายทอดสด การชมมวยไทยทางโทรทัศน์มีราคาแพง	3.20	0.60
13	การถ่ายทอดภาพและมุกกล้องขาดเทคนิคที่ดี	2.53	0.80
14	ภาวะเศรษฐกิจที่ไม่ดีทำให้ขาดการสนับสนุนด้านการโฆษณาในรายการ	3.16	0.60
15	นิตยสารมวยไทยที่สอดแทรกเนื้อหาสาระ และความรู้ที่เป็นประโยชน์ในแง่ของวิชาการมีไม่เพียงพอ	2.90	0.78
16	การเผยแพร่ให้ความรู้ประชาสัมพันธ์กีฬามวยไทย ไม่ได้รับการส่งเสริมและการสนับสนุนอย่างจริงจังจากภาครัฐบาล	3.38	0.58
รวม		2.86	0.36

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า ปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ ด้านสื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 คะแนน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 16 การเผยแพร่ให้ความรู้ประชาสัมพันธ์

กีฬามวยไทย ไม่ได้รับการส่งเสริมและการสนับสนุนอย่างจริงจังจากภาครัฐบาล โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.38 รองลงมาคือ ข้อที่ 11 ค่าเช่าเวลาของสถานีในการถ่ายทอดเสียงรายการมวยไทยทางวิทยุมีราคาแพงโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 และรองลงมา คือ ข้อที่ 12 ค่าเช่าเวลาของสถานีในการถ่ายทอดสดการชกมวยไทยทางโทรทัศน์มีราคาแพง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.20 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 3 ผู้สื่อข่าวได้รับผลกระทบจากการข่าวดังกล่าวของประท้วงบนเวที โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 รองลงมาคือ ข้อที่ 1 ผู้สื่อข่าวไม่ได้รับความสะดวกในขณะปฏิบัติหน้าที่ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 และรองลงมา คือ ข้อที่ 2 ขั้นตอนในการขออนุญาตทำข่าวค่อนข้างยุ่งยาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทย
เพื่อการอาชีพ ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ

รายการปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ		\bar{X}	SD.
<u>ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ</u>			
1	ขาดการช่วยเหลือและสนับสนุนที่ดีด้านสวัสดิการจากภาครัฐ	3.38	0.57
2	สวัสดิการที่นักมวยไทยได้รับอยู่ในปัจจุบันมีไม่เพียงพอ	3.37	0.62
3	มูลนิธิสงเคราะห์นักมวยที่ทุพพลภาพ ยังขาดแคลนหน่วยงานสนับสนุนและส่งเสริมอย่างจริงจัง	3.53	0.55
4	การให้ความรู้ความเข้าใจที่ดีเกี่ยวกับกองทุนสวัสดิการแก่นักมวยยังไม่ทั่วถึง และไม่เป็นที่เข้าใจแก่บุคคลในวงการมวย	3.52	0.53
5	ภาคเอกชนไม่เห็นถึงความสำคัญด้านสวัสดิการแก่นักกีฬามวยไทยอาชีพ ด้วยการบริจาคเพื่อเป็นกองทุนสนับสนุน	3.42	0.60
6	การดำเนินการช่วยเหลือนักมวยจากหน่วยงานของรัฐบาลไม่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน	3.46	0.55
7	การมอบเงินรางวัลเพื่อส่งเสริมนักมวยที่ใช้อาวุธศิลปะแม่ไม้มวยไทย ไม่เป็นที่แพร่หลาย	3.19	0.85
8	คณะกรรมการที่ตัดสินคัดเลือกนักมวยไทยดีเด่นขององค์กรกีฬาต่าง ๆ ไม่มีความยุติธรรมหรือวางตัวเป็นกลาง	2.79	0.92
9	สนามมวยที่ให้สวัสดิการเงินเดือนประจำสำหรับตำแหน่งแชมป์เปี้ยนแต่ละรุ่น เช่น สนามมวยสยามอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร มีน้อยมาก	3.18	0.88
รวม		3.32	0.41

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่าปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่าข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 3 มูลนิธิสงเคราะห์นักมวยที่ทุพพลภาพ ยังขาดแคลนหน่วยงานสนับสนุนและส่งเสริมอย่างจริงจัง โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.53 รองลงมาคือ ข้อที่ 4 การให้ความรู้ความเข้าใจที่ดีเกี่ยวกับกองทุนสวัสดิการแก่นักมวยยังไม่ทั่วถึงและไม่เป็นที่เข้าใจแก่บุคคลในวงการมวย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.52 และรองลงมา คือ ข้อที่ 6 การดำเนินการช่วยเหลือนักมวยจากหน่วยงานของรัฐบาลยังไม่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 และ

ข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 8 คณะกรรมการที่ตัดสินใจคัดเลือกนักมวยดีเด่นของ องค์กรกีฬาท่าง ๆ ไม่มีความยุติธรรมหรือวางตัวเป็นกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 รองลงมาคือ ข้อที่ 9 สนามมวยที่ให้สวัสดิการเงินเดือนประจำสำหรับตำแหน่งแชมป์เปี้ยนแต่ละรุ่น เช่น สนามมวยสยามอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร มีน้อยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 และรองลงมา คือ ข้อที่ 7 การมอบเงินรางวัลเพื่อส่งเสริมนักมวยที่ใช้อาวุธศิลปะแม่ไม้มวยไทยยังไม่เป็นที่แพร่หลาย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19

2.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ

1. ด้านความสามารถของนักกีฬา (138)

- ควรส่งเสริมพัฒนาความสามารถแม่ไม้มวยไทยให้มีครบเครื่อง (30)
- นักมวยต้องอดทนมีคุณธรรม (26)
- นักมวยต้องมีผู้ฝึกสอนที่มีความรู้และประสบการณ์ไม่อำพราง (20)
- นักมวยต้องสำนึกในหน้าที่ตั้งใจจริงในการฝึกซ้อม (18)
- นักมวยต้องหาประสบการณ์ชกสม่ำเสมออย่าลดน้ำหนักมาก (15)
- รัฐบาลต้องดูแลเรื่องอุปกรณ์การฝึกซ้อมและสวัสดิการ (15)
- ควรส่งเสริมสนับสนุนนักมวยรุ่นใหญ่ (7)
- ควรส่งเสริมความรู้ด้านวิทยาศาสตร์กีฬาเข้ามาช่วย (7)

2. ด้านความนิยม (127)

- ผู้จัดรายการแข่งขันมวยควรปรับปรุงคุณภาพคู่มวยไม่เอาเปรียบคนดู (40)
- ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองและคนในวงการอื่น ๆ มีทัศนคติที่ดีต่อกีฬามวยไทยแล้วหันมาสนับสนุน (24)
- ปรับปรุงระบบการตัดสินให้มีมาตรฐาน (20)
- นักมวยต้องชกให้สนุก ชัยชนะออกอาวุธมวยไทยให้เร้าใจ (18)
- สร้างนักมวยแม่เหล็กเรียกคนดู (15)
- รัฐบาลต้องช่วยสนับสนุนเผยแพร่มวยไทยในต่างประเทศ (10)

3. ด้านองค์กรกีฬา (129)

- ภาครัฐและเอกชนควรดูแลให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง (52)
- องค์กรกีฬาที่มีอยู่ทะเลาะขัดแย้งกันเพื่อผลประโยชน์ (30)
- ผู้บริหารองค์กรขาดความรู้ และไม่ทำงานอย่างจริงจัง (21)
- ไม่มีหน่วยงานที่จะอนุรักษ์ เผยแพร่ (16)
- องค์กรที่มีอยู่ขาดการพัฒนา (10)

4. ด้านบุคลากร (99)
 - ขาดความรู้ ความสามารถเรื่องมวยอย่างแท้จริง (62)
 - ควรจัดอบรม สัมมนา ประชุมให้ความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ (15)
 - ต้องสามัคคี มีความร่วมมือไม่แสวงหาประโยชน์เพื่อวงกรมวย (12)
 - ควรเปิดโอกาสให้คนมีความรู้จริง และคุณธรรมเข้าวงการ (10)
5. ด้านรายได้ (125)
 - ควรมีระเบียบที่แน่นอนในการจ่ายค่าตัวนักมวย (48)
 - นักมวยคนโตชกสนุกทุ่มเทควรมีรางวัลพิเศษ (32)
 - ควรหารายได้เสริม (20)
 - นักมวยควรพัฒนาฝีมือเพื่อสร้างรายได้ (13)
 - ไม่ควรกดขี่ค่าตัวนักมวย (12)
6. ด้านสถานที่ (99)
 - ควรปรับปรุงให้มีมาตรฐาน สะอาด สิ่งอำนวยความสะดวก (35)
 - รัฐบาลควรให้อิสระแก่เอกชนในการสร้างสนามมวย (19)
 - ต่างจังหวัดขาดค่ายซ้อมที่ทันสมัย (18)
 - ควรสนับสนุนให้มีสนามมวยทุกจังหวัด (15)
 - สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย ไม่มีที่ติดต่อแน่นอน (12)
7. ด้านกฎหมายกีฬา (145)
 - ขาดการประชาสัมพันธ์ (39)
 - การพิจารณาโทษนักมวยมีความล่าช้า (33)
 - ขอให้บังคับใช้อย่างจริงจัง อย่าเลือกปฏิบัติ (25)
 - คณะกรรมการผู้ร่างกฎไม่น่าเชื่อถือ รู้ปัญหาไม่เพียงพอ (22)
 - กลัวเจ้าหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ (17)
 - ขาดความชัดเจน (9)
8. ด้านการจัดการแข่งขัน (107)
 - ควรจัดให้มีคุณภาพ (33)
 - ควรมีระเบียบนายสนามต้องมาควบคุมดูแล (23)
 - ควรมีการจัดการแข่งขันให้มาก (18)
 - ไม่ควรเอาเปรียบคนดู (15)
 - การเสนอมวยชกในกรุงเทพมหานครยุ่งยากต้องมีพรรคพวก (10)

- ควรเน้นกีฬามากกว่าการพนัน (8)
9. ด้านสื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ (70)
- สื่อขาดจรรยาบรรณ ต้องเป็นกลางสร้างสรรค์ในการเสนอข่าว (24)
 - ยังกู้ในวงแคบ ไม่ชัดเจนเฉพาะกลุ่มประชาสัมพันธ์น้อย (18)
 - ค่าใช้จ่ายสูง (10)
 - ขาดความเป็นมืออาชีพ (10)
 - เข้มงวดกับนักจัดรายการมวยทางวิทยุที่ไม่มีใบอนุญาต (8)
10. ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ (126)
- ควรมีมากกว่านี้ (52)
 - ยังไม่เป็นรูปธรรม (24)
 - ควรดำเนินการให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติกีฬามวย (20)
 - ขาดการช่วยเหลือจากรัฐบาล (11)
 - ไม่พอเพียง และไม่ทั่วถึง (10)
 - รัฐบาลควรให้ข้อมูลมากกว่านี้ ขาดความชัดเจน (9)